MASTER NEGATIVE NUMBER

6171.12

குமரன்

சதங்கை 9, மணி 3

பிரமோதூத, புரட்டாசி

[September / October 1930]

Record no. 959

Kumaraṉ

Cataṅkai 9, maṇi 3

Piramōtūta, Puraṭṭāci

[September / October 1930]

Record no. 959

Reg. No. M. 1641.

குமரன்

The "KUMARAN"

A Self-Respect magazine

சதங்கை ௯	பிரமோதூத ஹூ புரட்டாசி மீ	மணி ௫

உள்ளுறை.

ஆசிரியர்:—சொ. முருகப்பன்.

வருஷ சந்தா:— உள்நாட்டுக்கு 0–12–0 வெளிநாட்டுக்கு 1–0–0.

குமரன் மாதப்பதிப்பு

ச ந் தா வி ப ர ம்.

வருடம் ஒன்றுக்கு உள்நாட்டுக்கு ரூ 0—12—0
ஷை வெளிநாட்டுக்கு ரூ 1—0—0

வி. பி. அனுப்பமுடியாது பணம் வந்தபிறகுதான் பத்திரிகை அனுப்பப்படும் ஒரு வருஷத்திற்குக் குறைந்த சந்தா பெற்றுக்கொள்ளமுடியாது. மாதிரிப்பிரதி வேண்டுமானால் ஒன்றரை அணா ஸ்டாம்பு அனுப்பவேண்டும் ஒவ்வொரு தமிழ்மாதம் முதல்தேதி பத்திரிகை தபாலில் சேர்க்கப்படும் சந்தாதாரராகச் சேர விரும்புவோர் முன்னதாகவே சேர்வது நல்லது. சேர்ந்திருக்கும் சந்தாதார் தொகையை அனுசரித்தே பிரதிகள் அச்சிடப்படுமாதலால் பழய பிரதிகள் பின்னுடிக்கிடைப்பது கஷ்டமாகவிருக்கும்.

கட்டுரையாளர்கட்கு

கூடியவரை எளிய நடையில் எழுதப்படவேண்டும்; எவ்வளவு சுருக்கி யெழுதக்கூடுமோ அவளவு சௌகரியமாக இருக்கும். சிறு கட்டுரைகளில் விளையாட்டாகப் பெரியவிஷயங்களைச் சொல்லும் முறை பெரிதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். பக்கம் சுருக்கமாக இருப்பதால் கட்டுரைகளை வளர்த்து இடத்தை அடைக்க முடியாதென்பதைக் கட்டுரையாளர்கட்கு ஞாபகப் படுத்துகிறோம்.

குமரன் வாரப்பதிப்பு.

இது ஒவ்வொரு வியாழக்கிழமைதோறும் வெளிவருவது. டெம்மி 16 பக்கங்கள்முதல் 20 பக்கம் வரை வெளியிடப்படுகிறது. அரசியல் சமூக சீர்திருத்தம் முதலிய கட்டுரைகள், செய்திகள் முதலிய புதினப்பத்திரிகையின் அங்கங்கள் எல்லாம் பெற்று விளங்குவது. ஆணித்தரமான அபிப்பிராயம் அச்சமற்ற கண்டனம்.

வருஷ சந்தா உள்நாட்டுக்கு ரூ 5—0—0
வெளிநாட்டுக்கு ரூ 6—0—0

மானேஜர், குமரன்.
காரைக்குடி.

குமரன்.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு —திருக்குறள்.

சதங்கை ௯ | காரைக்குடி
பிரமோதூத-௵ புரட்டாசி-௴ | மணி ௫

பெண்ணுக்கு விடுதலை.

பெண்ணுக்கு விடுதலையென்று இங்கோர் நீதி
பிறப்பித்தேன் அதற்குரிய பெற்றிகேளீர்!
மண்ணுக்குள் எவ்வுயிருந் தெய்வமென்றால்
மனையாளும் தெய்வமன்றோ மதிகெட்டீரே

விண்ணுக்குப் பறப்பதுபோல் கதைகள் சொல்வீர்
விடுதலையென்பீர் கருணை வெள்ளமென்பீர்
பெண்ணுக்கு விடுதலைநீர் இல்லையென்றால்
பின்இந்த உலகினிலே வாழ்க்கையில்லை.

பெண்டாட்டி தனைஅடிமைப் படுத்தவேண்டிப்
பெண்குலத்தை முழுதடிமைப் படுத்தலாமோ?
கண்டார்க்கு நகைப்பென்னும் உலகவாழ்க்கை
காதல்எனும் கதையினிடைக் குழப்பமன்றோ?

தாய்க்குமேல் இங்கேஓர் தெய்வமுண்டோ?
தாய்பெண்ணே அல்லளோ? தமக்கை தங்கை
வாய்க்கும்பெண் மகவெல்லாம் பெண்ணேயன்றோ?
மனைவியொருத்தியை அடிமைப் படுத்தவேண்டித்

தாய்க்குலத்தை முழுதடிமைப் படுத்தலாமோ?
தாயைப்போ லேபிள்ளை யென்று முன்னோர்
வாக்குளதன்றோ? பெண்மை யடிமையுற்றால்
மக்களெலாம் அடிமையுறல் வியப்பொன்றாமோ?

— பாரதியார்.

பெண்குலத்தைக் கொத்தடிமையாக்கிப் பாழ்பண்ணிவிட்டன ரென்பதைப் பாரதியார் இப்பாடல்களில் குறிப்பிடுகிறார். பெண்ணை என்று அடிமைப்படுத்த நினைத்தானோ அன்றே இந்திய மனிதன் அடிமை விலங்கை மாட்டிக்கொண்டான். தாயைப் போல பிள்ளை. பெண்டாட்டியை அடிமைப்படுத்த நினைத்தான் மனிதன். பெண்டாட்டி பெண்டாட்டியாகவே யிருக்கமுடியவில்லை. பிள்ளைக்குத் தாயானாள். தாயின் அடிமைத்தனம் பிள்ளைக்குப் பிடித்தது. இப்படியே நாட்டு மக்கள் முழுமையும் அடிமையாயினர். அடிமைப்புத்தி மலிந்துவிட்டது. பெண்ணுக்கு விடுதலை கிடையாதென்று சொன்னால் இந்த உலகத்திலே வாழ்வில்லை. பரலோகம் போகவேண்டியதுதான். என்? அடிமையைக் கட்டியழுவதால் இன்பமுண்டாக வழியில்லை. இன்பம் சுதந்தரத்தில்தானுண்டு. விடுதலையில்தான் இன்பம் மலரும். விடுதலையில்லாவிட்டால் கட்டிக்கொடுக்கும் பெண்ணுக்கும் துன்பம். அதனைக்கட்டிக்கொண்டவனுக்கும் துன்பம். அப்பெண் வயிற்றிற் பிறக்கும் பிள்ளைக்கும் துன்பம். அடிமை வாழ்வு வளர்ந்துவிட்டது. மான் மயில் குயில் போன்று சுதந்திரமாகத் திரியவேண்டிய பெண்ணினம் கூட்டிலடைத்த குரங்கைப்போ லாக்கப்பட்டுவிட்டது. இன்றே இப்பொழுதே விடுதலை கொடுத்தாகவேண்டும். எங்காவது இரண்டோரிடத்தில் பெண்ணுக்கும் ஆணுக்கும் சுதந்திர உணர்வு தோன்றினால் அதைக்கேலிசெய்ய முன்வரும் சில தரித்திரம் பிடித்த மனிதர்களைக் கண்டு ஊர்சிரிக்குமே என்று காதலர் அடிமைப்படுகின்றனர். இதனால் காதலில் குழப்பமேற்படுகிறதென்பதை வெகு நுட்பமாகப் பாரதியார் கூறுவதை இளம் பெண்களும் வாலிபர்களும் நோக்குதல் வேண்டும்.

கோயில் உரிமை.

ஒவ்வொரு மதத்தினர்க்கும் சமயப்பொதுஸ்தாபனமாக விளங்குவது கோவிலென்று கூறலாம். மற்றும் பலவகைப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் இருந்தாலும் கோவிலொன்றே முக்கியமானதாக இருக்கிறது. அக்கோவில்தான் கடவுளை வணங்குதற்குப் புனித

மான இடமாகுமென்றும் கருதப்படுகின்றது. அதனாலேயே அது முக்கியமாக இருக்கிறதென்று கூறவேண்டியதில்லை. உலகிலுள்ள முக்கியமான மதங்களாக இருப்பன நான்கு. அவை கிறிஸ்து மதம், புத்தமதம், மகமதியமதம், ஹிந்துமதம் என்பனவாகும். இவற்றுள் கிறிஸ்து மதத்தினரின் கோயில்களில் கிறிஸ்து மதத்தினர் எவரும் செல்லலாம். எல்லோரும் ஒரு மாதிரியாகவே வணங்கலாம். எல்லா உரிமையும் எல்லாக்கிறிஸ்தவருக்கும் ஒரே மாதிரியாக வழங்கப்படுகிறது. வித்தியாசமில்லை. செல்வங்காரணமாகவோ பிறப்புக்காரணமாகவோ வேறெக்காரணம் பற்றியோ அவர்களில் எவரும் தடுக்கப்படுவதில்லை. அதேமாதிரி எந்த இடத்திலுள்ள எந்த புத்தர் கோவில்களிலும் புத்த மதத்தினர் எவ்விதத்தடையுமின்றி எவ்வித வித்தியாசமுமின்றிச் செல்லலாம். ஒருவர் வணங்குவதுபோல மற்றவரும் வணங்கலாம். வித்தியாசமும் உயர்வு தாழ்வுங்கிடையா. மகமதியர் பள்ளிகளிலும் வித்தியாசங் கிடையாது. அரசனும் மண்டிபோட்டுத்தொழலாம். வறிஞனும் தொழலாம். கிழவனும் தொழலாம். சிறுவனுந்தொழலாம். ஜாதிபேதம் உடல்பேதம் நிறபேதம் வாழ்க்கையின்பேதம் அறிவின்பேதம் எதுவுங்கிடையாது. "கடவுளைத்தொழுமிடத்தில், அவர் சன்னிதானத்தில் அவருடைய பிள்ளைகளுக்குள் எந்த பேதமுங் கிடையாது" என்னும் வாக்கை அவர்கள் அனுபவத்தில் கையாளுகின்றனர். இதில் ஏமாற்றுவதும் ஏமாறுவதுங்கிடையா. கோயில்கள் வெறும் வியாபாரமாகாமல் உண்மை யுணர்வோடிருப்பதற்கு இது ஒரு உதாரணமாக இருக்கின்றதென்னலாம்.

ஹிந்து மதத்தில் இம்மாதிரியான சமத்துவங்கொடுக்க மறுக்கப்படுகிறது. ஹிந்து மதத்திலிருக்கிற அனைவரையும் கடவுள் படைத்தார். கடவுளுடைய பிள்ளைகளே யாவரும் என்று சமய நூல்கள் ஆக்ஷேபமின்றி ஒப்புக்கொள்கின்றன. என்றாலும் அனுபவத்தில் பார்க்கும்போது கடவுள் சன்னிதானத்தில் எல்லா மக்களுக்கும் சமஉரிமை வழங்கப்படுவதில்லை. சமஉரிமை விரும்பினால் கொலைகளுங்கூட நடப்பதைக்காணலாம். கடவுள்கோவிலில் சுவாமி சன்னிதானத்தில் வித்தியாசமில்லாதிருப்பது எம்மதத்திலும் சம்மதமாயிருக்க ஹிந்து மதத்தில் மட்டும் அஃதில்லாதொழிந்து போனமை கூர்ந்து கவனிக்கத்தக்கதாகுமன்றோ? பார்ப்

பன ஆணும் பெண்ணும் உள்வீடுவரை செல்லும் உரிமையைப் பெற்றிருக்கின்றனர். ஏனைய ஜாதியார் யாவருக்கும் அவ்வுரிமையில்லை. இரண்டு கட்டிடம் தாண்டி இடங்கொடுக்கப்படுகிறது. மற்றும் சில ஜாதியினர்க்கு துவஜஸ்தம்பத்திற்கு வெளியே இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் அநேக குழுவினர் ராஜகோபுரந்தாண்டி வரக்கூடாதென்று கண்டிப்பான சட்டமிடப்படுகிறது. ஒரே ஹிந்து மதத்தில் பரம்பரையாகப் பிறந்து அதே கடவுளை வழிபட்டு ஹிந்துமதச்சட்டங்கட்குக் கீழ்ப்படிந்து நிற்கும் மக்களில் இப்படிப்பட்ட வித்தியாசமிருப்பது நியாயமா? அதே கோயிலுக்கும் விக்கிரகங்கட்கும் எல்லா மக்களும் இயன்ற அளவு உதவி செய்திருக்க உரிமைமட்டும் வித்தியாசப்படலாமா? உதாரணமாக விக்கிரகத்தைக் காலால் மிதித்துக் கையால்புரட்டி உளிகொண்டடித்து உருவாக்குவது யார்? கல்தச்சனன்றோ? செம்பு விக்கிரகத்தை வார்ப்பதும் ராவுவதும் உருவாக்குவதும் ஸ்தபதியெனும் ஆசாரியல்லவா? கோயில்கட்டுவதும் செங்கலறுப்பதும் சுண்ணும்பு நீற்றுவதும் சிற்பவேலை சித்திரவேலை செய்வதும் பல வகுப்பு மக்கள்தானே? இத்தனைக்கும் பொருள்கொடுப்பவர் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியாரோ அல்லது ஒரு முதலியாரோ பிள்ளையோ என்று கூறவேண்டியதில்லை. இத்தனைபேரும் சேர்ந்து தங்கள் பொருளாலும் உடலுழைப்பாலுங்கட்டப்பட்ட கோயிலில் இவர்களால் செய்யப்பட்ட விக்கிரகத்தைப்பார்ப்பதற்கும் முடியாமல் தொட்டால் தீட்டாகிவிடுமென்றுங் கூறித் திரைபோட்டு மறைத்துவைத்துக் காசு பெறல் ஒழுங்காகுமா? வேலை செய்கிறவரை இந்த மனிதரால் தீட்டாகாமலிருந்து வேலை முற்றும் முடிந்தவுடன் தீட்டாகுமென்று கூறி வெளியே தள்ளப்படுகிறது.

சமய நூல்களில் திருப்பணி செய்பவர் கைலாசத்தில் சிவபெருமானுடன் இரண்டறக்கலந்து முக்தியின்பம் பெறுவாரென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் "கல்லினுல் பணிகள் செய்வோர் கைலைவிட்டகலாரன்றே" என்று கூறப்படுகிறது. கைலாசத்தை விட்டுப் பிரியாதிருக்கும்படியான லைசென்ஸ் பெற்றவருக்குத் தாம் கட்டிய கோவிலிலேயே சுவாமி விக்கிரகத்திற்கருகில் செல்ல யோக்கியதைஇல்லை யென்று பகிரங்கமாகக்கூறி வெளியே தள்ளப்படுகிறது. கயிலாயத்தில் உயிருடனிருக்கிற கடவுளுக்கருகில் இருக்கும்படியான உரிமை பெற்றதாகக்கருதி லட்சக்கணக்கான பொருளைக்கொடுத்த ஒருவர் அதேகோயிலில் தான் வைத்த லிங்கத்தைப் பார்க்கமுடியாதபடி வெளியே நிறுத்தப்படுகிறார். விபூதி ஒப்பற்ற திரவியம். அது உடலின் மேல்பட்டாலும் முக்தி கிடைக்கும் என்று சமய நூல்கூறுகிறது. பார்ப்பனரல்லாத ஒருவர் ஒரு மூட்டை விபூதியைக்கரைத்துக்குளித்துவிட்டுப் போனாலும் கோவிலினுள் ஐயர் சொல்கிற இடம் வரைதான் போகலாம். அப்பால் ஒரு அடிகூட வைக்கவிடமாட்டார்கள். "சிவா சிவா என்பார் பின் சிவன் உமையாளொடுந்திரிவன்" என்று நூல் கூறுகிறது. சிவாசிவா என்று தொண்டை வரண்டு மயக்கம் வருகிறவரை கதறினாலும் உள்ளே நிற்கிற பார்ப்பானும் பார்ப்பாத்தியும் சன்னிதானத்தை விட்டு விலகினால்தான் விக்கிரக தரிசனம் கிடைக்கும். சிவன் உமையாளோடு சிவசிவாபேர்வழிக்குப்பின்னால் ஒருநாளும் திரிகிறதில்லை. ஆனால் முன்னாலிருக்கிற கல் விக்கிரகத்தின் பக்கத்திலும் போகவகையில்லை யென்பதை உணரவேண்டும். ருத்ராக்ஷம் ஒன்றணிந்தாலே முக்தி சித்திக்கும் என்று ஏட்டில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. பார்ப்பனரல்லாதாரொருவர் ஒரு வண்டி ருத்ராக்ஷக் கொட்டைகளைச் சுமந்துசென்றாலும் அவர் நிற்கலாமென்று சொல்கிற இடத்துக்கப்பால் நெருங்கமுடியாது. "கங்கையில் முழுகினால் சகல பாவங்களும் முன்வினை பின்வினைகளும் தீரும்" என்று கூறப்படுகிறது. ஆயிரந்தரம் முழுகிவிட்டுவந்தாலும் ஐயர் கோயிலுக்குள் விடமாட்டார். மதுரைக்குப்போனால் முக்தி; பொற்றாமரையில் முழுகினால் முக்தி; சிதம்பரம் நடராஜாவைப்பார்த்தால் முக்தி; அண்ணாமலையை நினைத்தால் முக்தி; காவிரியில் குளித்தால் முக்தி என்றெல்லாம் எழுதிக்கிடக்கிறது. இத்தனையும் செய்துவிட்டு ஒருவன் கோயிலினுள் சென்றால் உள்ளே வராதே, நீ வந்தால் தீட்டாகிவிடும், கடவுள் தீட்டாவார், கட்டிடம் தீட்டாகும், என்றுதான் கூறப்படுகிறது. ஹிந்துமதத்தில் பிறந்த ஒருவர், தருமஞ்செய்கிற ஒருவர், ஹிந்து மதத்தை மீறாத ஒருவர், ஹிந்து மதக்கடவுளுக்கு ஆலயங்கட்டிய ஒருவர், அந்த சாமிக்குத் திருவிழாசெய்கிற ஒருவர், அதற்கு ஆறு காலம் சாப்பாடு கொடுக்கிற ஒருவர், முக்திக்கு அதிகாரம் பெற்ற ஒருவர், ஹிந்து மதநூல்களில் விதித்த புண்ணிய தீர்த்தங்களில்

ஸ்நானம் செய்த ஒருவர், இரவு பகல் எப்போதும் சிவ சிந்தனையும் தேவாரபாராயணமுமுள்ள ஒருவர், விபூதி மூட்டையையும் ருத்ராக்ஷ மூட்டையையும் உடல் நிறைய அணிந்துள்ள ஒருவர் தாழ்ந்தஜாதி, உள்ளே வரக்கூடாது, வந்தால் கடவுள்பேராவுள்ள கல் விக்கிரகம் தீட்டாகிவிடும் என்று கூறப்படுகிறது. இவர்கள் கதியே இப்படி இருக்குமானால் தீண்டாதவர் என்பவர் நிலையைப் பற்றிக்கூறவேண்டியதில்லை. தீண்டாதவரென்போர் மட்டும் தடுக்கப்படுவதென்பதும் இல்லை. மதுரைக்கோயிலினுள் நுழையக் கூடியவர் திருச்செந்தூர்க் கோவிலினுள் நுழையக்கூடாது. திருச்செந்தூரில் நுழையக்கூடியவர் சிதம்பரத்தில் நுழையக்கூடாது. இந்த நிலைமையில் ஒரே ஜாதியார் ஒரு ஊரில் அனுமதிக்கப்படுவதையும் மற்றொரு ஊரில் தடுக்கப்படுவதையும் காண்கிறோம்.

பார்ப்பனர் நிலைமையை நோக்கும்போது அபிஷேகப்பொருளைத்திருடுபவரும் புகையிலை போட்டுக்கொண்டு மடைப்பள்ளியினுள்ளேயே உமிழ்பவரும், குளித்தே அறியாதவர்களும் கோயில் விக்கிரகத்திற்கு பக்தர்கள் அணிவிக்கும் பூமாலைகளைத் தாஸி வீட்டிற்கு அனுப்பிவருபவரும் விக்கிரகத்தைத்தொட்டுத் தடவிப்பூசை செய்யலாம். அவர் செய்யும் அத்தனை இழிசெயலையும்பற்றிக் கவலையில்லை. கோயில் சுவாமியினிடத்து உண்மையான பக்தியுடன் ஏராளமான பொருளை வழங்கும் ஆசார சீலனான பார்ப்பனரல்லாதானுக்கு விக்கிரகத்தின் உருவத்தை எட்டிநின்று பார்க்கும் உரிமைதானுண்டு. ஆனால் ஆசாரமென்பதே இல்லாமல் அணுவளவு பக்தியுமின்றி வயிற்றுப்பிழைப்புக்கு அதே சாமி சொத்தைத்திருடியும் கூலிக்கு வேலைசெய்யும் ஒருவனுக்கு சகல சுவாதீனமுமிருக்கிறது. மற்றெல்லா பக்தர்களையும் நாய் கழுதைமாதிரி நினைத்து அப்புறப்படுத்தவும் அதிகாரமிருக்கிறது. இதனால் கோயிலின் நிலை ஒருவாறு விளங்கும். சமய வழிபற்றியோ அல்லது சாஸ்திரவிதிகட்குக் கட்டுப்பட்டோ கோயில்கள் நடைபெறவில்லையென்பதும் அயோக்கியனானாலும் பார்ப்பன ஜாதியாரின் வாழ்வுக்கே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதென்பதும் தெள்ளத்தெளிய விளங்கவில்லையா?

மற்றவர் தொட்டாலும் சமீபத்திற் போனாலும் சுவாமிவிக்கிரகத்தின் பரிசுத்தத்தன்மை போய்விடுவதாகக்கூறுவது சுத்தப் புரட்டென்பதற்குச் சில சான்றுகள் தருகிறோம். குளக்கரை

களில் பிள்ளையார் விக்கிரகங்கள் பல இருக்கின்றன. அவற்றை எவருந்தொடலாம். பெரியவர் குழந்தைகள் ஆண் பெண் பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் யாவரும் அதற்கு அபிஷேகம் செய்தும் சோறு பொங்கிப்படைத்தும் பலகாரங்களைத் தங்கள் வீடுகளிலேயே செய்து படைத்தும் வருகின்றனர். அவர்களும் இந்தப்பார்ப்பனர் கோயில்களிற்போலவே இஷ்ட சித்தி முதலியன உண்டாவதாகக் கருதுகின்றனர். இப்படியே குயவர்கள் முதலியோர் பூசையுள்ள கறுப்பர்கோயில்கள் ஐயனார்கோயில்களில் உள்ள சுவாமிகளின் நிலையுமிருக்கிறது. ஐயனாருக்கும் கறுப்புத் தெய்வங்கட்கும் இருப்பதாகக் கருதப்படும் அபார சக்திகள் பார்ப்பனஸ்பரிச விசேஷத்தில் ஏற்படவில்லை. பார்ப்பனரல்லாதார் தொடுவதால்தான் அந்தசாமிகட்கு அபார சக்தி யேற்பட்டிருக்கிறது. மற்றவர் தொடுவதால் அதன் சக்தி போய்விட்டதாக எவரும் ஒப்புக் கொள்ளப் போவதில்லை. இவற்றைத்தவிர ஆதித்திராவிடரைக் குருக்களாகக் கொண்ட நொண்டி, முனியன், பேச்சி காளியம்மன் முதலிய பல தெய்வங்களுக்குப் பல கோவில்களுமுண்டு. அவற்றிலுள்ள விக்கிரகங்கள் பஞ்சமர் தொட்டுப் பூசை செய்யும் போது ஓடி விடவில்லை யென்றே கருதப்படுகிறது. அந்தக் கோயில்களில் செட்டியார்களும் முதலியார்களும் பல வகைப்பட்ட ஐயர்மார்களும் தங்கள் மனைவிமக்களுடன் வந்து கும்பிட்டு விபூதி வாங்கி வருவதைக்காண்கிறோம். சிவாலயம் விஷ்ணுவாலயங்களில் தீராத பேயாட்டம் பிசாசாட்டம் முதலியவற்றை இங்கு வந்து தீர்த்துக்கொள்ளலாமென்று நம்பிப்பிரார்த்தனைகளும் செய்து கொள்ளுகின்றனர். மலாய் நாடு பர்மா போன்ற பகுதியிலும் இந்தியாவிலேயே பல இடங்களிலும் பார்ப்பனச்சாமி என்று கருதப்படுகிற சுப்பிரமணிய சாமிக்குப் பண்டாரங்களே பூசை செய்து வருவதையும் அந்த சுவாமிகள் ஐயர் ஐயங்கார்களின் சுவாமிகளைவிட சக்தியில் சிறந்திருப்பதாகக் கூறுவதையும் நாமறிந்திருக்கிறோம். இவைகளை உற்று நோக்கும்போது பார்ப்பனர் மற்றவர்களை யேமாற்றக் கோவில்களைக் கட்டச்செய்து கட்டியவர் தலையிலேயே தேனைத்தடவி விட்டு அந்தக் கோயிலிலேயே தீராத அவமானம் செய்து மானபங்கப் படுத்துவதற்கும் அதன் மூலம் தாங்கள் குடும்பத்தோடு குலத்தோடு யாவரும் வாழ்வதற்கும் மற்ற

வர் யாவரும் இழிந்தவர் என்று சொல்லுவதை அனுபவ பூர்வமாக நிச்சயப்படுத்துவதற்கும் உபயோகித்து வருகின்றனரென்பதை எவரே மறுக்கமுடியும்? இதைத்தவிர பார்ப்பனருக்கு அணுவளவு பக்தி யிருப்பதாக எவரும் நிரூபிக்க முடியுமா? இந்த ஆகாசப்புரட்டை யறிய முடியாமல் ஏமாந்த சோணகிரிகள் கோயில் கட்டியும் அபிஷேகம் முதலிய கட்டளைகளைவைத்துப் பார்ப்பானுக்குப் போட்டழுவதோடு மட்டுமல்லாமல் "நாங்கள் சின்னச்சாதி, நீங்கள் பெரியசாதி, நாங்கள் என்ன பக்தி செய்தாலும் உயர முடியாது, நீங்கள் எத்தனை இழிதொழிலைச் செய்தாலும் தாழமாட்டீர்கள்" என்று செப்புப்பட்டயம் எழுதிக் கொடுத்து வருகின்றனர். இதுதான் கண்டபலன். "இந்தக் கோயிலுக்குப் போகவேண்டும், முக்காலும் திருக்கோயில் சூழவேண்டும், அபிஷேகம் பண்ணவேண்டும், பார்ப்பான் காலைக்கழுவிக்குடிக்கவேண்டும், மூட்டைக்கணக்கான விபூதி ருத்ராக்ஷவேஷம் போட்டுக்கொண்டு நாங்களும்திருக்கூட்டமாகவருகிறோம், நீங்களும்பிள்ளைகுட்டியோடு வந்து சேருங்கள், எல்லாருங்கூடி விக்கிரகத்தை அடித்துவைத்து அதற்கு வீடும் கட்டிவைத்து வேளைதவறாமல் சாப்பாடும் போட்டு பார்ப்பானையும் காவல் வைத்து கிட்டப் போகக்கூடாத 'சின்னச்சாதி' என்று சாஸ்வத அடிமைத்தனத்தையும் பெறுவோம்" என்று கூறவும் மனிதர்கள் இருக்கின்றனரென்பதை நினைக்கும் போது நெஞ்சு கொதிக்கிறதன்றோ? ஒரே சமயம், ஒரே கடவுள், அவரால் தோன்றிய மக்கள், அவரால் உலகில் யாவரும் வாழ்கின்றனர், எல்லாரையும் கடவுள் கையால் தடவித் தடவிச் செய்தனுப்பியிருக்கிறார், அப்படிப்பட்ட கடவுள் சன்னிதானத்தில் இத்தனை கொடுமைகள் நடக்கின்றன. இதனை உணர்ந்து மக்கள் முன்னேற வேண்டுமென்பதே நமது பேரவாவாகும்.

எவ்வுயிரும் பராபரன் சந்நிதியதாகும்
இலங்கும் உயிர் உடலனைத்தும் ஈசன்கோயில்

இந்தச் சன்னதிக்கு அந்தச்
சன்னதியில் என் வித்தியாசம்?

படித்தபெண்கள் முன் வருவார்களா?

திருச்சி, மிஸ். நீலாவதி எழுதுவது.

இந்தியாவில் சாதிப்பூசல்களும், சமயப்பூசல்களும் நிறைந்து, ஆண், பெண், வேற்றுமை வளர்ந்து, ஒருபாலுக்கொரு நீதி வழங்கும் சட்டங்கள் வலுத்து தன்னலம் தழைத்து நிற்கின்றது. இந்து சமூகநிலை பெரிதும் இழிவான நிலையிலுள்ளதென்பதை ஆட்சேபிக்க முடியாது. சமூகத்தில் நிரம்பியுள்ள ஊழல்கள் அளவிடற்கரிதாம். தீண்டாமையென்னும் கொடும்பேய் தாண்டவமாடித் தேசத்தைப்பாழாக்குகின்றது. 'சாதி' யென்னும் சண்டாளப்பேய் சமூக மேம்பாட்டைச் சீர்குலைக்கின்றது. மூடப்பழக்கவழக்கங்களும், குருட்டு நம்பிக்கையும், அறியாமையும் மலிந்துநிற்க, சமூகவிடுதலை தடைப்படுகின்றது. அந்தோ! இவை யெல்லாம் இந்தியாவினின்று ஒழியும்நாள் எந்நாள்? அந்நாள் விரைவில் வருமா? ஆம்! வந்து கொண்டுதானிருக்கின்றது. ஆனால் இதோடுதிருப்தியடைந்து விடமுடியுமா? அது எப்படி முடியும்? முடியவே முடியாது. இந்தியமக்கள் நலத்திற்குச் சமூகவிடுதலைப்போர் இன்றியமையாததாகும். தீண்டாமையின் கொடுமையால் கோடிக்கணக்கான நமது சகோதரசகோதரிகள் அடையும், இன்றும் அடைந்துவரும் இன்னல்களை, எண்ணிப்பார்த்தால் எவர்மனந்தான் கொதியாதிருக்கும்? ஆ! தீண்டாமையின், கொடுமையை விவரித்துச் சொல்ல என்னால் முடியுமென்றுதான் நான் எப்படிச்சொல்வேன்? தீண்டாச்சாதி என்ற ஒன்றுதனியாய் இருப்பதாகவைதீகர்கள் இன்றும் வாதாடும் நேர்மையைநான் என்னென்றியம்புவது? இறைவன் படைப்பில் ஏற்றத்தாழ்வையுண்டாக்கி எண்ணற்ற பல பிரிவுகளை ஏற்படுத்தி நாட்டைக்கேடடையச்செய்த ஆரியப்பார்ப்பனர் தம்நயவஞ்சகத்தை நம்மவர்கள் இன்னும் உணராதிருப்பது, உணர்ந்தும் அதை ஒட்டாதிருப்பது பெரிதும் வருந்தத்தக்கதாகும். மனிதப்பிறவியில் தீண்டத்தக்கவரென்றும் தீண்டத்தகாதவரென்றும் கூடவா வேறுபாடு உள்ளது? அங்ஙனம் தீண்டத்தகாதவரென்போருக்கும், தீண்டத்தக்கவரென்போருக்கும், அகப் புறத்தோற்றத்தில் உள்ள வேறுபாடுதான்யாவை? அங்க அமைப்பிலும் புறத்தோற்றத்திலும், உணர்ச்சியிலும், இருதிறத்தாருக்கும் ஒரு

சிறிதும் வேறுபாடின்றி ஒருங்கமைந்திருக்கையில் ஒருவர் மேலோராகவும், மற்றவர் கீழோராகவும், ஒருவர் பார்க்கத்தக்கவராகவும், மற்றவர் பார்க்கத்தகாதவராகவும், கொள்வதற்கு இடமெங்கேயுள்ளது? இந்தியா தவிர வேறு எந்த நாட்டில் இந்தக்கொடிய தீண்டாமைப்பேய் தாண்டவமாடுகின்றது? மாமாயப்பார்ப்பனர் தம் சுயநலத்தால் நயவஞ்சகமாய் உண்டாக்கிய பாழும், 'சாதி'ப்பேயைப் பார்த்து அது உயர்ந்ததென்ற காரணத்தாலோ அன்றி மற்றெதனாலோ, பார்ப்பனரல்லாதாரும் தம்முள் பல பிரிவுகளை, வகுப்புகளை வகுத்துக்கொண்டுவிட்டது மிகவும் வருந்தத்தக்கதும், அருவருக்கத்தக்கதுமாகும். இக்கொடிய செயலை உடனே நீக்கவேண்டியதும் அழிக்கவேண்டியதும் அவசியமாகும். மேலும், நாம் ஒருவரை நோக்கிச் சமத்துவம், கேட்கும்முன், நமக்குக் கீழ்ப்பட்டோரென்று அறியாமையால் எண்ணி, அடக்கிவைத்திருப்போருக்கு முதலில் நாம் சமத்துவம் அளித்திடல் வேண்டுமென்பதும், ஈண்டுக்குறிப்பிடத்தக்கது. இது நிற்க, தற்போது இந்தியாவில் சீர்திருத்த உணர்ச்சி தோன்றி வருகின்றதென்பது மிகையாகாது. இந்தியமக்களுக்குக் குறிப்பாகத் தென்னாட்டு மக்களுக்குச் சீர்திருத்ததாகம் உண்டாக்கவேண்டிச் சுயமரியாதை இயக்கம் தோன்றிப் பாடுபட்டு வருகின்றது. இதன் பயனாய் நம்மக்களுக்குச் சீர்திருத்தத் தாகம் சிறிது உண்டாகியும் விட்டது. வைதீக உலகத்திற்கும் சீர்திருத்த உலகத்திற்கும் பெரும்போர் நடந்துகொண்டும் இரு உலகத்தாரும், தத்தம் உணர்ச்சியையும் வலிமையையும் வெளியிட்டுக்கொண்டும் தம் தம் ஆட்சியே இந்நிலவுலகில் நிலைக்கவேண்டுமென்று முயற்சித்தும் வருகின்றார்கள். ஆனால் சீர்திருத்த உலகம் வெற்றியடைவதும், வைதீக உலகம் தோல்வியடைவதும் திண்ணமென்பதில் பின்னமில்லை. வைதீக ஆட்சியில் சமூக சீர்திருத்தம் கடுகளவுகூட ஏற்படப்போவதில்லை என்பது உறுதி. இது இத்துடன் நிற்க, சமூக சீர்திருத்தம் பெண்மக்கள் பகுதியையே பெரிதும் சார்ந்தது. எனவே இத்துறையில் பெண்மக்கள் தம் பொறுப்பே பெரிதும்வேண்டும். 'பால்யவிவாக மொழித்தல், விதவாமணம் வேண்டுதல், பெண்கல்வி, பெண்கள் விடுதலை' ஆகிய இவையெல்லாம் பெண்களைச்சார்ந்ததன்றி வேறென்? இந்தியாவில் படித்த பெண்கள் தொகை மிகமிகச் சொற்பமென்

பதை யான் அறியாமலில்லை. பெண்கள் படித்தால் கள்ளக்கணவர்க்குக்காதற் கடிதங்கள் வரைவார்களென்னும் மூடநம்பிக்கை, இந்தியப்பெற்றோர் உள்ளத்தில் ஊறிப்போய் நிற்கையில் தம் பெண்மணிகளுக்கு எவ்வாறு கல்விச்செல்வத்தை அளிப்பார்கள்? எவ்விதம் கல்வியின்பத்தை ஊட்ட முன்வருவார்கள்? இந்திய சமூகம் பல மூடநம்பிக்கைகளைத்தன்னுள் கொண்டிருக்கின்றதென்றாலும் இதைப்போல் மோசமானது வேறில்லையென்றே சொல்லலாம். இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலுங்கூட சில பெற்றோர்கள் தம் பெண்மணிகளுக்குச் சிறிது கல்வி கற்பித்தாலும், எழுதக்கற்பிக்கப்படுவதில்லையென்றால், எவ்வளவு தூரம் அவர் தம் உள்ளம் மூடநம்பிக்கையில் மூழ்கியிருக்கவேண்டுமென்பதை வாசகர்களே அறிந்துகொள்ளட்டும். ஆனால் இவ்வாறு இவ்வளவு தூரம் வியாக்கியானம் செய்துவிட்டுப் படித்தபெண்கள், என்று ஈண்டுக் குறிப்பிட்டுப்பேசுவது எவ்வாறு பொருத்தமாகும் என்று வாசகர்களில் சிலர் எண்ணலாம். அவ்வெண்ணமும் நியாயமானதே யாகும். நம் நாட்டில் படித்த பெண்களின் எண்ணிக்கை, சொற்பமேயானாலும் தற்போது அவ்வாறு சொல்லுவதற்கில்லாமல் நிலைமை சற்றுத் தெளிவடைந்திருக்கின்றது. ஆனால் துணிந்து வெளிவருவதுதான் சாத்தியப்படாத காரியமாயிருக்கின்றது. நிற்க, சமூக சீர்திருத்தத்துறையில் பெண்கள் ஈடுபட்டு உழைத்திடின், பெரும் பயன் விளையக்கூடுமென்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை. தற்போது இந்தியாவில் படித்த பெண்கள் பலர் இல்லாமலில்லை. சமூக சீர்திருத்தத்துறையில் முன்னணியில் நின்றுழைக்கப் படித்த பெண்கள் முன்வர வேண்டுகின்றேன். சாதிப்பேயும் மூடநம்பிக்கைகளும் பெண்ணுலகத்தைப் பெரிதும் பாதிக்கின்றன. எனவே இதையும் பார்த்துக்கொண்டு படித்த பெண்கள் வாளாவிருப்பது நன்றன்று. பெண்மணிகளாகிய என் கண்மணிகளே! நீங்கள் கல்வி கற்றும் கிணற்றுத் தவளைவாழ்க்கை நடத்தவா விரும்புகிறீர்கள்? உங்கள் துயிலினின்றும் கண்விழித்து வெளிவந்து உலகத்தை உற்று நோக்கி, என்று நீங்கள் உணர்ச்சி பெறப்போகின்றீர்கள்? நம்பெண்ணுலகம், சீர்திருத்தமடைந்து முன்னேற்றமடையும் பணியில் பெண்களாகிய நாமே பின்னிற்பது நமக்கு அழகாகுமா? நமது உழைப்பில்லாமல், "ஆண்மக்கள் உழைப்பால் மட்டும் நாம் விடுதலைய

டைந்து விடமுடியாதென்பதை என்பிரிய சகோதரிகளாகிய உங்
களுக்கு மிக வணக்கமாய்த் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். நமது
சமூக நன்மைக்குப் பிறருடைய உதவியை நாம் எவ்வளவுதான்
எதிர்பார்க்கமுடியும்? என்னதான் ஆண்மக்கள் உதவி நமக்கிருந்
தாலும், நம் முன்னேற்றத்திற்கு நமது பெருமித உழைப்பே வே
ண்டுமென்றுதான் நான் சொல்லுவேன். சீர்திருத்த உலகத்தில்
சரிபாதி பங்கு கொள்ளவேண்டியவர்கள் பெண்களாகிய நாமன்
ரோ? நமது சமூகம் கல்விக்கண்களை யிழந்து, மூட நம்பிக்கைகளில்
மூழ்கி, அறியாமையில் ஆழ்ந்து, அடிமை வாழ்க்கையில் அகப்பட்
டு அவதிப்படுவதைத் தடுக்கப் படித்த பெண்களாகிய நீங்கள்
இன்னும் முன் வராதிருப்பது, எனக்கு ஒருபக்கம் பெரும் ஆச்சரி
யத்தையும், மறுபக்கம் மிகுந்த துக்கத்தையும் விளைவிக்கின்றது.
கோடிக்கணக்கான நமது சகோதரிகள் விதவைத்தன்மையால்
வதைக்கப்படுவதைக் கண்டு உங்கள் பெண்இரத்தம் கொதிக்கவில்
லையா? நமது சமூகப்பெண்களாகிய கண்மணிகள் தாழ்த்தப்பட்டு,
அடிமைப்படுத்தப்பட்டுக் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டு இருப்பதைக்
கண்டு, உங்கள் கல்வியறிவால், அவைகளைத் தூள்தூளாய்த் தகர்த்
தெறிய முன்வராமல் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டு வாளாவிருக்க
உங்கள், பெண் மனம் எவ்விதத்தில் சம்மதப்படுகின்றது? சாதிப்
பேயாலும், சாத்திரக்கொடுமையாலும், ஆண்மக்கள் அதிகார ஆட்
சியாலும் பெண்கள் படுந்துன்பங்களை இவ்வளவென்று விவரிக்க
என்னால் இயலுமோ? இந்தியாவில் தற்போது படித்த பெண்கள்
பலரிருந்தும் சமூக சீர்திருத்தத்துறையில், முன்னணியில் நின்று
உழைக்காதது, எவ்வளவு வருந்தத்தக்கவிடயம். என்னருமைப்
பெண்மணிகளே! முற்காலப்பெண்கள், அதில் சிறந்து விளங்கினார்
கள் இதில் சிறந்து விளங்கினார்கள் என்று பழங்கதைகளைக்கூறிப்
பெருமைப்படுவதில் பலனென்ன? பண்டை நிலையை எடுத்துக்
கூறிப் பெருமை பாராட்டிக்கொள்வதைவிட இன்று செய்கையில்
காட்டிப்பெருமையடைவது மேலானதல்லவா? முன்னேற்றமடை
ந்த மேல் நாட்டுப் பெண்களையும் நம் நாட்டுப் பெண்களையும்
ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் நாம் தலைகுனியவேண்டிவருமே தவிர, தலை
நிமிர்ந்து நிற்க இயலாது, கல்வித்துறையில் நமது பெண் சமூகம்
எவ்வளவு தூரம் பின்னடைந்திருக்கின்றதென்பதை ஈண்டு விளக்

கத்தேவையில்லை யென்றே நினைக்கின்றேன். பெண்மணிகளே!
கல்விக் கண்களின்றி நாம் இவ்வுலகில் என்ன இன்பத்தை அடை
யக்கூடுமென்பதைச் சிறிது தயவு செய்து எண்ணிப்பாருங்கள்!
நாம் முன்னேற்றமடையும் விடயத்தில் வைதீக வெறியர்கள் காட்
டும் ஆவேசத்தை, செய்யும் ஆர்ப்பாட்டத்தைச் சற்றே கூர்ந்து
நோக்குங்கள்!! இவ்வைதீக வெறியர்களுக்குப் படித்த பெண்கள்
சரியான சவுக்கடி கொடுக்க முன்வருவார்களேயானால்—துணிந்து
முன்வருவார்களேயானால்—அவர்தம் கொட்டம் அதிவிரைவில்
அடங்கிவிடும். ஆனால் ஈண்டொன்று குறிப்பிடவேண்டியது அவ
சியம். அதாவது படித்த பெண்களென்று பெயர் வைத்துக்கொண்
டு அவர்களே அறியாமைச்சேற்றில் மூழ்கியிருப்பார்களானால், எள்
ளளவும் நன்மை உண்டாகப்போவதில்லை. அப்பேர்க்கொத்தவர்
கள் முதலில் தங்கள் அறியாமையைப்போக்கடித்துக் கொண்டு,
பகுத்தறிவால் எதையும், ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். சமூக
சீர்திருத்தத் துறையில், முன்னின்றுழைத்து வெற்றிபெறப் பெண்
கள் பெரிதும் போராடவேண்டும். அதிலும் வாலிபப்பெண்களே
முதலில் முன்வரவேண்டும். வாலிப உலக சக்தியுடன் வயோதிக
உலக சக்தி யெதிர்நின்று போட்டிபோடமுடியாது என்பது திண்
ணம். இளமையின் பெருமையை ஈண்டு விரிக்க இடம் போதா
தாதலால், அதைச்சுருக்கி ஒரே வார்த்தையில் முடித்தேன். என்
னரும் பெண்மணிகாள்! கண்மணிகாள்!!. நீங்கள் சமூக சீர்திரு
த்தத்துறையில் இறங்கிப் பணியாற்றுங்கால், உங்களுக்குப்பெரும்
இடையூறுகள் ஏற்படுமென்பதை யானறிவேன். ஆனாலும் அதை
க்கண்டு அஞ்சுதல் அழகல்லவென்பதோடு, நீங்கள் யாவரும் பெ
ண் சிங்கங்களாய்த் திகழவேண்டுமென்பதே எனது பேரவா!
எனவே சாதிப்பேயை அழிக்க, சமயக்கொடுமையை ஒழிக்கப்
பெண்ணுலகத்திற்குப் பெருந்தொண்டாற்றப் படித்த பெண்கள்
முன்வருவார்களா?

யார் நாஸ்திகர்?

வேதாகமங்கள் என்று வீண்வாதம் ஆடுகின்றீர்
வேதா கமத்தின் விளைவறியீர்—சூதாகச்
சொன்னஅலால் உண்மை வெளிதோன்ற உரைத்தல்
என்ன பயனோ இவை. [இலே

இப்பாடலைப்பாடியவர் சிவஞானம் பெற்று பரம ஆஸ்திக சைவசித்தாந்த சிரோமணியாக விளங்கிய இராமலிங்க சுவாமிகளாவர். இப்பாடலில் என்ன கூறப்பட்டிருக்கிற தென்பதை உற்று நோக்குமாறு வேண்டுகிறேன். இராமலிங்க சுவாமிகள் திருப்பாடல்கள் யாவற்றையும் சேர்த்து திருவருட்பா வென்னும்பெயரால் அச்சிடப்பட்ட பெரும்புத்தகத்தில் ஆறுந்திருமுறையில் இப்பாடல் காணப்படுகிறது. வேதம் ஆகமம் எனும் ஏடுகள் வீண் வாதத்துக்குச் சூதாகச் சொன்னதென்று வெட்ட வெளிச்சமாகக் கூறுகிறார். இந்தச் சுவடிகளால் உலக மக்கட்கு என்ன பயன் என்றும் கேட்கிறார். இப்படியே,

சாத்திரங்க ளெல்லாந் தடுமாற்றஞ் சொல்வதன்றி
நேத்திரங்கள் போற்காட்ட நேராவே.

என்று கூறுகிறார். சாத்திரம் எல்லாம் தடுமாற்றமாகவே சொல்லும். கண்ணுக்குநேரே காட்டக்கூடியவகை அதில் ஒன்றுமிராது. அத்தனையுஞ்சூது என்பது இராமலிங்க அடிகளின் வாக்காக இருக்கிறது. இன்னும்,

சாதிகுல மென்றும் சமயமத மென்றுமுப
நீதியில் ஆச்சிர நீட்டென்றும்—ஓதுகின்ற
பேயாட்டமெல்லாம் பிதிர்ந்தொழிந்தவே பிறர்தம்
வாயாட்டம் தீர்ந்தனவே மற்று.

என்று கூறுகிறார். வருணாச்சிரமம் மதம் சமயம் என்று சொல்லப்படுகின்றன வெல்லாம் பேயாட்டமென்று கூறுவதை அன்பர்கள் சிந்தை செய்தல் வேண்டும். பேயாடுவதென்பது மனத்தில் ஏற்பட்ட பயங்காரணமாகச் சுவாதீனமற்று—தன்சுயபுத்தியில்லாமல்—தலைவிரிகோலமாக ஆடுவதென்று கூறப்படும். இந்த ஆட்டமே ஜாதி, குலம், சமயம், ஆசிரமம் என்பனவெல்லாம் என்றும் அப்பெரியார் கூறுகின்றார். மேலும்,

சாதியிலே மதங்களிலே சமயநெறிகளிலே
சாத்திரச்சந்தடிகளிலே கோத்திரச் சண்டையிலே
ஆதியிலே அபிமானித்து அலைகின்றஉலகீர்
அலைந்தலைந்து வீணேநீர் அழிதல்அழகலவே.

இப்பாடலில் சாதி, மதம், சாத்திரம், கோத்திரம் என்பன வற்றில் பிறக்கும்போதிருந்தே ஒருபற்றுஉண்டாக்கப்படுகிற தென்பதையும் அந்த அபிமானத்தால் தன்மதம் தன்ஜாதி தன்சாஸ்திரம் என்ற உணர்வு மேலிட்டு ஆராய்ச்சி செய்து உண்மைகாணும் அறிவு மழுங்கி கண்மூடிப் பொய்ச்சாத்திர மூட்டையில் தடவுவதை வெறுத்துக்கூறுகின்றார். உண்மைகாணுதற்கு அந்தச் சாத்திரத்தையும் சாதியையும் கோத்திரத்தையும் பற்றிப்பிடித்துக் கொள்வதால் பயன்பெறாமல் அலைந்தலைந்து ஏன் வீணே அழிந்துபோகின்றீர்கள் ஒன்று கேட்கிறார். அது அழகல்ல வென்றும் கூறுகிறார்.

இயல்வே தாகமங்கள் புராணங்கள் இதிகாசம்
இவைமுதலா இந்திரசா லங்கடையாய் உரைப்பர்
மயலொருநூல் மாத்திரந்தான் ஜாலமென அறிந்தார்
மகனேநீ நூல்அனைத்தும் ஜாலமென அறிக.

மயக்கத்தைத்தரும் நூல்தான் ஜாலம் என்று சிலர் அறிந்தனர். ஆனால் நீ எழுதிவைத்த நூல் முழுமையும் ஜாலம்—ஏமாற்றம் என்று உணர் என்று கூறுவது கவனிக்கத்தக்கது. இதோடு மட்டும் விடவில்லை,

நால்வருணம் ஆசிரமம் ஆசாரமுதலாம்
நவின்றகலைச் சரிதமெலாம் பிள்ளைவிளையாட்டே
மேல்வருணம் தோல்வருணம் கண்டறிவார் இலைநீ
விழித்துஇதுபார் என்றெனக்கு விளம்பிய சற்குருவே
ஜாதியும் மதமும் சமயமும் தவிர்ந்தேன்
சாத்திரக் குப்பையும் தணந்தேன்.

இப்பாடல்களால் வருணம் ஆச்சிரமம் என்பது புத்தியறியாத சிறுபிள்ளைகளின் விளையாட்டென்கிறார். மேல்வருணத்தையும் தோல் வருணத்தையும் கண்டவர்யார்? கண்ணைமூடிக்கொண்டு குருட்டாட்டம் ஆடாதே! விழித்துப்பார்! என்றுரைப்பது நோக்கத்தக்கது. 'சாத்திரக்குப்பை' என்ற அருமையான சொற்றொடர் திரு ராமலிங்கப் பெருந்தகையார் அருள்வாக்கினின்றும் எழுந்து

அது திருவருட்பாவினுள் வயிரமணிபோல் விளங்குவதைச் சமயக் குருடர் அறியார். இன்னும் அவர்,

கலையுரைத்த கற்பனையே நிலையெனக் கொண்டாடும்
கண்மூடி வழக்கமெலாம் மண்மூடிப்போக

என்று வாழ்த்துகிறார். சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்படும் கற்பனைகளை அதாவது கட்டுக்கதைகளை உண்மையென்று நம்பிக்கொண்டாடுகின்ற குருட்டு வழக்கமெல்லாவற்றையும் குழிவெட்டிப் புதைக்கவேண்டும் என்று கூறுவது ஒவ்வொருவரும் கூர்ந்து நோக்கத்தக்கதாகும். இவை போன்ற எண்ணற்ற பாட்டுகளை ஓதிய அவர் கூறும் ஒரு பாடலை முடிவாகக்கூறி முடிக்கிறேன்.

நானுரைக்கும் வார்த்தையெலாம் நாயகன் சொல்வார்த்தையன்றி
நானுரைக்கும் வார்த்தையன்று! நாட்டீர்நான்—ஏனுரைப்பேன்
நான்ஆர் எனக்கெனஓர் ஞானவுணர்வேது சிவம்
ஊனுடி நில்லா வழி.

இப்பாடலை அவர் பாடியபடியால்தான் அவர் சைவசித்தாந்தி யென்றும், ஆஸ்திகரென்றும், அவர்வாக்கு அருள்வாக்கென்றும் கொள்ளப்பட்டன. சொல்லவேண்டியவெல்லாம் சொல்லிவிட்டுப் போதாக்குறைக்கு "அவனன்றியோரணுவுமசையாது; ஆதலால் நான் சொன்னதெல்லாம் அதன் சொன்னதுதான்" என்று ஒருபோடு போட்டுவிட்டார். எப்படிச்சொன்னாலும் ஜாதி சமயம் ஆச்சிரமம், சாஸ்திரம் குலம் கோத்திரம் எல்லாம் சூதாக ஏற்படுத்தியது, அவை ஒழியவேண்டும், என்பதுதான் விஷயம். இதனை சுயமரியாதைக்காரர் தங்கள் அறிவைக்கொண்டு சொல்கிறோமென்கிறார்கள். இராமலிங்க அடிகள் கடவுள்—சிவபெருமான் என்வாக்கிலிருந்து சொல்கிறார் என்று ஒரு போடாகப்போடுகிறார். இதுதான் வித்தியாசம். இதற்காக—உள்ளதை உள்ளபடிசொல்வதற்காக சுயமரியாதைக்காரர் நாஸ்திகரா? அப்படியானால் இராமலிங்க சுவாமி முக்காலே மூன்றுவீசம் நாஸ்திகரென்பதை ஒப்புக்கொள்ளத் தயார்தானா? அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாதென்பது வாஸ்தவமானால் சுயமரியாதைக்காரர் சொல்லிக்கொள்ளாவிட்டாலும் அவர்களும் சிவபெருமானுடைய திருவருள் இல்லாவிட்டால் அசையமுடியாதல்லவா? எனவே சிவபெருமான்தானே அவர்களையும் அசைவிக்கிறார், ஆட்டுவிக்கிறார், பேசுவிக்கிறார் என்று கருதிக்கொள்வதுதானே நியாயமாகும்?.

அஞ்சா நெஞ்சன்.

புரோகிதப்புரட்டு.

ராம. சுப்பிரமணியம் எழுதுவது.

ஏமாற்றிப் பிழைக்கும் கூட்டம் ஒன்று இத்தமிழ் நாட்டில் உளது எனில் அது பார்ப்பன வைதீகக் கூட்டமேயாகும். அக்கூட்டம் இதுவரை ஜனங்களை ஏமாற்றியிருப்பதற்கு ஒரு அளவு கூறமுடியாது. பிறந்தது முதல் இறக்கும் வரை—இறந்த பிறகுங்கூட—பணங்களை அடித்துக்கொண்டு போக வழி கோலப்பட்டிருக்கிறது. ஏமாற்றுவதற்காகச் செய்யப்பெற்ற சூழ்ச்சி நூல்களை ஒரு காலத்தில் உண்மை தெரிந்து பலர் உடைத்தெறியக்கூடும் என்ற பயத்தினால் அச்சூழ்ச்சிக்காரர்கள் நரகம் என்று ஒன்றைப் போட்டுவைத்தார்கள். அதில் சிறு குழந்தைகளுக்குப் பயங்காட்டுவதுபோல் நம்மையும் பயங்காட்டிப் பணம் பறிக்க ஏது உண்டாக்கிக்கொண்டார்கள். ஆசைப்படும் பொருள்களை அளிக்க வல்லவர்கள் நாங்களே எனக்கூறிக்கொண்டார்கள். உதாரணமாக ஒருவர் தனக்குப்பிள்ளை வேண்டுமென எண்ணுகிறார்; உடனே இப்பார்ப்பனர்கள் அவரிடம் எங்கள் மூலமாக நீங்கள் பிள்ளைபெற வசதிகளெல்லாமிருக்கின்றனவே; ஏன் கவலைப்படுகிறீர்கள். போடுங்கள் பட்டியல்! புறப்படுங்கள் இராமேசுவரத்திற்கு! எனத்துரத்தி அங்குள்ள பார்ப்பனர்களைக்கொண்டு தட்டிப்பறிக்கச்செய்து கமிஷன் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். மோட்சம் என்று சொல்லி ஏமாற்றும் மோசச்செயல்களை விரித்தால் அது கட்டுக்கடங்காததாகும். சைனா எங்கிருக்கிறது, ஜப்பான் எங்கிருக்கிறது என்று சொல்லத் தெரியாத ஒருவன் மோட்ச உலகத்தைப்பற்றிச் சொல்வது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. ஒரு அறிஞன் இப்பைத்தியக்கார விஷயத்தைக்கேட்கவோ சொல்லவோ மாட்டானென்பது உறுதி. ஒரு ஏமாளியும் ஒரு ஒழுங்கீனனுந்தான் இதை ஒப்ப முடியும். சுமார் ஆயிரம் மைல்களுக்கப்பால் உயிரோடிருக்கும் தகப்பனுக்குப் பத்து ரூபாய்களை இரண்டணாச்செலவில் தகுந்த பாது காப்புடன் கொண்டுபோய்ச்சேர்க்க வழி இருக்கிறதென்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொண்டே தீரவேண்டும். அதே பணத்தைப் பத்து ரூபாய்ச் செலவில் கொண்டுபோய்ச்சேர்க்கச் சொன்னாலும் சேர்க்க வகையில்லாத இந்த ஒழுங்கீனர்கள் மக்களிடம் இறந்து போன பிதுர்க்களுக்கு எல்லாம் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்துவிடுகிறேன் என்று

சொல்வதில் கடுகளவாவது உண்மை இருக்குமா என்பதைச் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டுகிறேன். நம்மைத்தவிர மற்ற ஆங்கிலேயனிடமோ ஜர்மனியனிடமோ இறந்து போன உனது தகப்பனுக்குச் சாப்பாடு கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து விடுகிறேனென்றால், புரோகிதனுக்குப் புத்திவரும்படி செய்துவிட்டுத்தான் மறுவேலை பார்ப்பார்கள். நமது நாட்டில் புரோகித ஆட்சி தொலையாத வரை மக்கள் அடிமையாகவும் படியாத முட்டாள்களாகவுந்தான் உண்டாகிக் கொண்டிருக்கக் கூடும். அப்புரோகித ஆட்சியைத் தொலைத்த மறு நிமிஷமே உண்மை வாழ்வு இயங்கும். ரயில்வேக் கம்பெனிக்காரர் சேது ஸ்நானத்திற்கு இராமேஸ்வரம் செல்லுங்கள்! ஆருத்திராதரிசனத்திற்கு சிதம்பரம் செல்லுங்கள்! விசாக உற்சவத்திற்குத் திருச்செந்தூர் செல்லுங்கள்! கார்த்திகை தீபத்திற்குத் திருவண்ணாமலை செல்லுங்கள்! வைகுண்ட ஏகாதசிக்கு ஸ்ரீரங்கம் செல்லுங்கள்! என்று மாதந்தவறாது ஒவ்வொரு ரயில்வே ஸ்டேஷன்களிலும் விளம்பரஞ்செய்வதை அன்பர்கள் கண்டிருக்கலாம். ரயில்வேக்காரர் பணஞ்சம்பாதிக்கும் நோக்கத்துடன் இம்மாதிரி விளம்பரங்கள் செய்கிறார்களே யன்றி இந்த நாட்டு ஜனங்களெல்லாரும் இப்புண்ணிய ஸ்தலங்கட்குச் சென்று முக்திப்பெறும் பேற்றையடைய வேண்டுமென்று கருதியல்ல வென்பது நன்றாகத் தெரிந்ததேயாகும். இதேமாதிரிதான் புரோகிதக் கூட்டத்தாரும் அங்கே போய் பிராமணனுக்குக்கொடு, இங்கேபோய் பிராமணனுக்குக்கொடு என்று மக்கள் பாடுபட்டுத்தேடும் பொருளையும் அபகரித்துக்கொண்டு கஷ்டத்துக்கும் உட்படுத்துகிறார்கள். புரோகிதனைப் பார்த்து நீ செய்கிறதெல்லாம் ஒழுங்கா? வேலைசெய்து சம்பாதிக்கக்கூடாதா? ஏன் இந்தச்சோம்பேறிப் பிழைப்புப்பிழைக்கிறாய் எனில் நாஸ்திகம் என்று சொல்லித்தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள். புரோகிதர்கள் மக்களுடைய பணத்திற்கு அந்துப்பூச்சிகளாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் ஒழிந்தால் நாடு மிக விரைவில் முன்னேறிவிடுமென்பதற்கையமில்லை.

நகரில் நடு நிசி.

இது மேனாட்டுப் புலவரான "ஆலிவர்கோல்டு ஸ்மித்" என்பாரெழுதிய ஓர் வியாசத்தைத் தழுவி வரையப்பெற்றது:—

எங்கும் அமைதி! நிஸ் சப்தம்! ஆ, அஃதென்ன ஓசை! கோபுரத்திலிருக்கும் கடிகாரம் மணி அடிக்கிறது! ஒன்று ... இரண்டு. இப்பொழுது மணி இரண்டு ஆகிறது. என் எதிரே இருக்கும் விளக்கிலிருந்த எண்ணெயும் தீர்ந்து விட்டது. வெளிச்சமும் மங்கலாகிவருகின்றது. காலமோ நிசா சரன் உலாவும் காலம். ஊரை அடிக்கடி சுற்றி "ஜாக்கிரதை, ஜாக்கிரதை" என்று எச்சரிக்கை செய்துவரும் நகரக்காவலாளியும் தன்னை மறந்து தூங்கும் காலம். நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழ வேலை செய்யும் கூலியாளனும், பஞ்சணை மெத்தைமேல் படுத்து உறங்கும் பிரபுவும் நித்திராதேவி வசம் ஆகும் வேளை. சிந்தா குலத்தில் அழுந்தினோரும், குற்றவாளிகளும், களியாட்டமாடுவோரும், துக்கசாகரத்தில் முழுகி இருப்பவரும்—ஆகிய இவர்கள் விழித்திருக்கும் நேரம். இங்கே ரத்தில்தான் குடிகாரன் "இன்னுங்கொஞ்சம், இன்னுங்கொஞ்சம்" என்று மதுவை அளவின்றி யருந்தி வெறித்து தனது மானிடசரீரத்தை அழித்துக்கொள்கிறான். பிறன் பொருளை அபகரிக்க எண்ணும் கள்வன் தெருத்தெருவாய்ச்சுற்றி வரும் நேரமுமிதுவே. எக்காரணத்தாலோ இம்மானிட சன்மத்தை வெறுத்தோர் அருமையாகப் பெற்றுவளர்த்த இச்சரீரத்தை அழிக்கக்கருதித்தற்கொலை என்ற துர்க்கிருத்தியத்தைச் செய்யும் வேளையுமிதுவே.

நான் இதுவரை (இந்நேரம்) படித்த புராதனக்கதைகள் போதும். படித்தமட்டும் நிறுத்திவிட்டு வெளியே சென்று ஏகாந்தமாய் உலாவிவருவோம். நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் மாறிக்கொண்டே இருக்கும் மானிடர் நடமாடின இடத்தையும், மாயாப்பிரபஞ்சத்தில் ஈடுபட்டோர் குழுமியிருந்த இடத்தையும் பார்த்து வருவோம். சற்று முன்பு கோலாகலமாய் மாயை உலாவியிருந்த இடம் இப்பொழுது எங்கேயோ தெரியவில்லையே!

அப்பா! என்ன பயங்கரமான இருட்டு! மின்மினிப் பூச்சி போல் எரிந்து கொண்டிருந்த எனது விளக்கும் அணையுந்தருவாயிலிருக்கிறது. கோபுரத்தின் நிலையிலுள்ள கடிகாரத்தின் சப்தத்

தையுங் காணேம். மனிதன் செருக்குடன் சற்று முன்பு கூக்குர லிட்டு ஆடின இடம் இப்பொழுது எங்குப்போய் ஒளிந்தது?

ஓ, இதென்ன ஏகாந்தம்! இத்தகைய ஏகாந்தம் அநித்திய மன்றோ? இது ஒழிந்து மானிடர் நித்தியமான ஏகாந்தத்தை அனு பவிக்கும் வேளைவரும். அவ்வமயம் இந்நகரம் அழிந்துபோய் இருந்த இடம் தெரியாமல் ஒரு பெரிய வனாந்தரமாகிவிடும்.

தனது வாழ்க்கையிலே அனேக வெற்றிகளை யடைந்து அதற் கேற்ற விருதுகளை யணிந்து அமோகமான செல்வத்தையும் இன் பத்தையும் பெற்ற நகரங்கள் எத்தனை! ராஜ்யங்களெத்தனை! தனக் குண்டான மதிமயக்கந்தான். தாம் மனிதர் என்பதையும் மறந்து, தனக்கு நிகர் ஒருவருமில்லை, நாம் தேவர்களைப்போன்று அழிவில் லாதவர்கள் என்று நினைத்தவர் எத்தனைபேர்! கால தேவதை அப் படிப்பட்ட மானிடர் வசித்த இடத்தைச்சுட்டிக்காட்ட இயலா மல் தவிக்கிறது. இதுபோன்ற மற்ற மனிதகோடிகள் வாசஞ் செய்த நகரங்களின் இடையே தூக்கம் நிறைந்த யாத்திரீகன் அலைந்து திரிகின்றான். அப்பிரயாணி இக்காட்சிகளைக் காண்கை யில் "இவ்வுலகம் மாயையினாலாக்கப்பட்டது" என்று நினைத்துக் கொள்கிறான். இதோ, இவ்விடத்தில்தான் அவர்களது கோட் டை கொத்தளங்களிருந்தன; இப்பொழுது புல் பூண்டு முளைக்கும் இடமாகிவிட்டது. இங்குதான் அவர்களது நகர காரியாலயம் இருந்தது. அந்த இடத்தில்தான் இப்பொழுது பாம்பு, தேள் முதலிய விஷஜந்துக்கள் குடியிருக்கின்றன. அவர்களது கோயில் களும், மாடமாளிகைகளும் இப்பொழுது எங்கே? எல்லாம் ஒருங்கே அழிந்து போயின. அவர்களது வீண்ஜம்பமும், பகட் டும் சுய நலமுமே பலத்தை ஒடுக்கின. அரசாங்கத்தார் அளித்த பட்டம், பதவிகளெல்லாம் தேச சேவகத்தின் பொருட்டன்று. அவர்களது உலக, பத ஆசையை நிறைவேற்றவே யாம். அவர் களது செல்வமும், செழுமையும் அயலகத்தாரை வரவழைத்தன. ஆரம்பத்தில் அயலகத்தார் தோல்வியடைந்தாலும் பிறகு தமது பெருமுயற்சியாலே வென்று அவர்களை இன்னாரென்று கண்டுபிடி க்க முடியாதபடி அழித்துவிட்டார்கள் என்று இவ்வாறாக தேச ங்தோறும் உழன்று திரிந்து அழிந்துபோன இராஜ்யங்களையும் நகரங்களையும் கண்ட யாத்திரி கூறுகிறான்.

சில மணிக்கு முன்பு வெள்ளம்போல் திரண்டுசென்ற ஜனக் கூட்டம் இப்பொழுதெங்கே? வீதியில் ஒரு சிலரையும் காணேம். அப்படி நம் கண்ணுக்குப் புலப்படுவோரும் தமது வெளிவேஷத் தை நீக்கி நிஜரூபத்துடன் காம இச்சையையும் சஞ்சல புத்தியை யும் வெளிக்காட்டுகின்றனர். ஹா! அதோ அந்த குபேர செல்வம் படைத்த வீதியிலே பிரபுக்களின் வீட்டு வாயிலிலே தமது துன் பத்தினிடையே சிறிதுநேரம் படுத்துறங்குவோமென்று படுக்க இடமின்றி வீதியிலே படுத்திருப்பவர் யாவர்? பரதேசிகளும், ஏனென்று கேட்பாரில்லா அநாதைகளும், காலக்கொடுமையைக் கூறுவதாலுண்டாகும் பயன் யாது என்று பொறுத்திருப்போரும், துக்கத்திற்கு அளவேயில்லாத ஏழைமக்களுமேயாம். அந்தோ என்னே இவர்களின் கதி! பரிதாபம், பரிதாபம்! இவர்களின் இடு க்கண் நமக்கு இரக்கத்தைத் தருவதை விட்டு கோரத்தையே கொடுக்கின்றது. சிலர் உடுக்க உடையன்றிக் கந்தைத்துணி அகப்படின் அதையாவது இக் குளிருக்குப் போர்த்திக்கொ ள்வோமே என்று ஏங்குகின்றனரே! வேறு சிலர் வியாதியினால் இளைத்து உண்ண உணவின்றி மெலிந்திருக்கிறார்கள்! இத்தகை யோர்களை இப்பாழும் உலகம் வேண்டாமென்று உதறிவிட்டதே! செல்வம்படைத்த மாந்தர் இவ்வேழை மக்களுக்கு முதுகுகாட்டிப் பசித்திருக்கவும், ஆடையின்றி யிருக்கவும் விட்டு வேடிக்கை பார்க் கிறார்களே! இதோ குளிரினால் நடுங்கும் இப்பெண்மக்கள் ஒரு காலத்தில் நற்காலத்தைக்கண்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது அவர் களது சௌந்தரியத்தை வியந்து பேசாதவர் கிடையாது. ஒரு செல்வம்படைத்த பாதகனால் கற்பழிக்கப்பட்டு இக்கொடும் மாரி காலத்தில் நடுவீதியிலே படுத்து உடுக்க உடையின்றி உண்ண உணவின்றி இருக்கின்றார்கள். ஒரு வேளை தம்மைக்கெடுத்த கொடு ம்பாவியின் வீட்டு வாயிலிலே படுத்து இரந்துவேண்டுவோம் என் று படுத்திருக்கிறார்கள் போலும்! ஆனால் அக்கொடும் பாவிகளின் மனங்கரையவில்லை. கல்லுங் கரையுமே, இவர்களை நோக்கின். பெண்ணென்றால் பேயுமிரங்கு மென்பார்களே! இவ்வன்னெஞ்சர் களின் கடுஞ்சித்தத்தை என்னென்று கூறுவது?

ஐயோ? நான் மானிடனாகப்பிறந்தேன்? பிறந்தும் இவ்வனி யாயக் காட்சிகள் என் கண்முன் ஏன் தோன்றவேண்டும்? இவர்

களது துன்பங்களைக் கண்டும் அவற்றைத்தீர்க்க முடியாதபடி ஏன்
நான் இப்பூமியில் பிறந்தேன். இல்லம் இல்லாமல் இடர்ப்படும்
ஏழை மக்களே! ஐயோ! உங்களுக்கு உலகம் நன்மையைக் கொ
டாது துன்பத்தையே மேன்மேலும் கொடுக்கின்றதே! செல்வம்
படைத்த பிரபுக்களுக்கு ஒரு சிறிது துன்பம் நேரிடினுஞ்சரி,
(அது ஒருவேளை அவர்களது மனப்பிராந்தியாகவும் இருக்கலாம்)
அதைப்பதின் மடங்காக வளர்த்து நாமும் அவர்களுடன் சேர்ந்து
அனுதாபப்படும்படியாகச் செய்கிறார்களே! ஏழை மக்களின் துன்
பமோ ஒருவருக்கும் தெரிவதில்லை. தெரிந்தாலும் தெரியாதவர்
கள்போல் போய்விடுவார்கள். பலவித கொடுமைகளுக்கும் ஆளா
கி மற்றவர்களுக்கு அரண் போலிருக்கும் “சட்டம்” ஏழை மக்க
ளுக்குக் கொடும் பகையாளிபோல் விடுகின்றது. ஆ என் இரு
தயம் ஏன் இவ்வளவு இளகினதாய் இருக்கவேண்டும்? அல்லது
எனது நற்காலம் என் இருதயத்தின் வேண்டுகோட்கிணங்கி இரு
க்கக்கூடாது? பரோபகாரம் செய்ய முடியாதமனிதன் ஏன் இள
கிய நெஞ்சத்துடன் இருக்கவேண்டும்.? அத்தகையோரின் மனம்
ஏழை மக்களின் மனத்தைவிட அவர்களைக்கண்ட போழ்து பதின்
மடங்கு துன்பம் அடைகின்றது. “பரோபகாரம் இதம் சரீரம்”
என்பதே ஆன்றோர் வாக்கு.

ஐப்பசி வருகிறதே!

ஐப்பசிமாதம் பிறக்க இன்னும் முப்பதுநாள் இருக்கின்றன.
ஐப்பசிமாதம் தமிழ்நாட்டில் வாடைக்காற்று உடலை ஒடுக்குங்
காலமாகும். ஆனால் அந்த ஐப்பசிமாதத்தின் வாலைப்பிடித்துக்
கொண்டு பார்ப்பாரக் கூட்டம் கொள்ளையடிக்கக் காத்துக் கொண்
டிருக்கிறது. ஐப்பசிமாதம் முதல்தேதி முதல் கார்த்திகைமாதம்
முதல் தேதிவரை துலாக்காவேரியின் பெருமையை ஐயர்மார்கள்
கடைவைத்து வியாபாரஞ் செய்வார்கள். தண்ணீர்ப் பஞ்சமும்
பணப் பெருக்கமுமுள்ள செட்டிநாடு போன்ற இடங்களில் இந்த
ஐயர்மார்கள் கடைகள் கணக்கில்லாமல் திறக்கப்படும். காவேரிப்
புராணக் கடைக்கு முதலொன்றுந் தேவையில்லை. கோயில்கள்

மடங்கள் ஊரணிக்கரை மண்டபங்கள் அக்கிரகாரத்துத் திண்ணை
கள்தாம் உரிய இடங்களாகும். பழைய ஏட்டையாவது நாலணாப்
புத்தகத்தையாவது எடுத்து விரித்துக்கொண்டு ஒரு ஐயர் உட்கார்
ந்தால் தினந்தோறும் அரிசி பருப்பு காய்கறி உப்பு புளி மிளகாய்
முதலிய எல்லா சாப்பாட்டு சமான்களும் வந்து சேர்ந்துவிடும்.
கதைவிளங்கினாலும் விளங்கா விட்டாலும் ஐயர் காலில் விழுந்து
விழுந்து கும்பிட்டு இவைகளைக் கொடுத்துவிட்டுப் போக அநே
கம் பெண்கள் தயார் செய்யப் பட்டிருக்கின்றனர். ஐப்பசிமாதத்
தில் ஐயருக்கு ஒருநாளாவது இந்தச் சாமான்களைக் கொடுத்துவிட
வேண்டு மென்றும் கொடாவிட்டால் பாவம் வருமென்றும் கருது
கின்றனர்.

மைசூரில் பெய்யும் மழைத் தண்ணீர் புரண்டு ஓடித் தஞ்சா
வூர் ஜில்லாவில் ஆறாகப் போகிறது. அதை யாவரும் பார்க்கின்ற
னர். ஆற்றுத் தண்ணீருக்குக் கதைகட்டினால் அதன் தோற்றம்
வரும்வழி இடையிடையே இருக்கிற பாலங்கள் அதில் ஒவ்வொரு
ஊரிலுமிருந்து வந்துவிழும் சாக்கடைகளின் விவரம் இவைகளைப்
பற்றி எழுதி வைக்கலாம். அப்படியில்லாமல் அதைப்பற்றி மனம்
போனபடி புளுகித்தள்ளித் தங்கள் வயிற்றுப்பிழைப்புக்கு வழி
தேடுவதென்றால் அது கொடுமையல்லவா? காவேரியாறு ஒரு
பெண் என்றும் அவள் கலியாணம் செய்து கொண்டுவிட்டா
ளென்றும் ஐயர்கள் எழுதிவைத்துப் படிக்கின்றனர். இதை நம்
பிய ஜனங்கள் காதோலை கருகுமணி எலுமிச்சம்பழம் முதலிய
வைகளை வாங்கிக் காவிரியாற்றில் போட்டுவிட்டுத்தலைமுழுகுகின்ற
னர். காவிரியாறு உலகத்திலுள்ள எல்லா ஆறுகளையும் போலவே
தண்ணீராக ஓடுகிறது. இது தெய்வலோகத்தில் நடைபெறும்
விஷயமல்ல. கண்ணுக்கு முன்னாலே பார்க்கிறோம். மழையில்விழு
கிற தண்ணீர் விழுந்து ஓடிவருகிறது. இதைப் பெண்ணென்று
ஐயர் கட்டியகதையை நம்பியாகி விட்டது. அந்தப் பெண்
காதோலை கருகுமணி அணிந்து கொள்வதென்றும் நம்பிப் போட
ப்படுகிறது. போகும்பொழுதே அவை தண்ணீரோடு அடித்துக்
கொண்டு போவதையும் காண்கிறோம். கண்ணுக்கு முன்னாலே
ஓடுகிற ஆற்று நீருக்குப் புளுகுப் புராணமெழுதி ஏமாற்றி சுங்கம்
கேட்டு வைத்துப் பணம்வசூலிப்பது போல ஆற்றுநீரில் குளிப்ப

தற்கு வழிமறித்துக்காசு வாங்கும் அநியாயம் பொறுக்கக் கூடியதா? அங்கு எல்லாரும் சென்று எங்கள் சுற்றத்தாருக்குக் கொடுங்கள் என்று புரட்டுப் புராணத்தை ஊரூராகப்படிக்கும்பேர் வழிகட்டும் உப்பு புளி அரிசிபருப்பு காய்கறி கொடுக்கும் அநியாயம் சகிக்கக்கூடியதா? ஆற்றிலே தண்ணீர் ஓடுகிறது. அதில் நாய் மாடு கழுதை யெல்லாந்தான் முழுகுகிறது. அந்த ஆற்றில் பார்ப்பானுக்கு எந்தவிதமான பாத்தியமுங் கிடையாது. ஆனால் ஆற்றங் கரையில் உட்கார்ந்துகொண்டு ஐந்தாறு தர்ப்பைப் புல்லைவைத்துக் கொண்டு இந்த ஐப்பசிமாதம் முழுமையும் கொள்ளையடிக்கப் போகிறார்கள். ஏமாந்த சோணகிரிகள் தாங்களும் பெண்டாட்டி பிள்ளைகளுமாக அவர்கள் காலில்விழுந்து சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம் செய்துவிட்டுக் காசையும் கொடுத்து ஆற்றில் குளிக்க லைசென்ஸ் வாங்கி நீராடப்போகிறார்கள். மாயவரம்-ஸ்ரீரங்கம் திருப்பளாத்துறை முதலிய இடங்களில் முக்கியமான கொள்ளைகள் நடக்கும். சில்லரைக் கொள்ளை நாடுமுற்றும் நடக்கும். ஜனங்களைக் குருடாக்கி ஐயர்மார் பிழைக்கும் அற்புத துலாக்காவேரிக் கொண்டாட்ட மாதமான ஐப்பசி வருகிறது. "தெய்வந் தொழாள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யும் மழை" என்று புராணம் பாடும் ஆட்களும் தங்கள் மனைவிமாரை ஐயர்காலில் கும்பிட்டு விழச்செய்வது வேடிக்கையல்லவா?

ஓட்டு.

சட்ட சபை எலக்ஷனில் நின்ற ஒரு அபேக்ஷகருக்கும் ஒரு ஓட்டருக்கும் நடந்த சம்பாஷணை.—

முதலியார்:— நான் ஒரு சனாதனதர்மி, வைதீக காரியங்களுக்கெல்லாம சாதகமாயிருப்பேன்.

ஓட்டர்:— நல்ல காரியஞ் செய்தீர்கள். சட்ட சபையில் பறையன் பார்ப்பன் எல்லோரும் சமத்துவமாக இருக்கவேண்டுமாமே! அப்படிப்பட்ட இடத்திற்கு உங்களை அனுப்பி பாவத்திற்கு ஆளாக நான் தயாரில்லை.

நாய்க்கு ஞானோதயம்.

நாயைப் பலவிதத்தில் கேவலமாக நினைத்தாலும் அதற்கு ஞானோதயம் அடிக்கடி உண்டாவதைப் பற்றிப் பலர் அறிந்திருக்கலாம். நாய் சில சமயத்தில் குலைக்கும்; சில சமயத்தில் ஊளையிடும். உலக விஷயத்தில் ஞானம் உதயமாகிறபோது குலைப்பதும் பரலோக தத்துவத்தில் ஞானம் உதயமாகிறபோது ஊளையிடுவதும் வழக்கம். பலமனிதர்களை நாய் பார்த்தாலும் திருடனைக் காணும்போது இவன் திருடன் என்று கண்டுபிடித்து அவனைப் பார்த்துக் குலைக்கிறது. இதுதான் உலகஞான உதயமாகும். யமதருமராஜா மனிதர்களைப் பிடிக்க வரும்போது அந்த தருமராஜாவைக் கண்டவுடன் ஊளையிடுகிறதாம். இது பாரமார்த்திக ஞானம். யமன் வருவது எவ்வளவோ ரகசியமாக இருந்தும் நாய்க்குமட்டும் ஞானம்வந்து தெரிந்துகொள்ளுகிறது அதிசயமல்லவா? இதற்குக் காரணமென்னவென்று விசாரித்ததில் உண்மை ஒருவாறு கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. நாய் செய்யுங் காரியங்களில் இரண்டுதான் முக்கியமானவையாகும். ஒன்று எச்சில் சாப்பிடல், மற்றொன்று குப்பைமேட்டுச் சாம்பலில் புரளல். இவ்விரண்டும் இந்தியாவில், அதிலும் ஒப்பற்ற தமிழ் நாட்டில் மேன்மைபெற்ற செயல்களாக இருக்கின்றன. கைலாசமும் முக்தியும் ஞானோதயமும் தமிழ் நாட்டுக்காரருக்காகவே சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருப்பதால் இங்கு அப்பெருமைகள் மிகுதியாகக்கொண்டாடப்படுகின்றன. எச்சிலிலையென்பது மிகவும் உயர்ந்தது. அதற்கிணை எங்குமில்லை. சீமையிலிருக்கிற நாய்களுக்கு இவ்வளவு ஞானோதயமுண்டாவதில்லை. வெள்ளைக்காரர்கள் நாயினிடத்து வெகு பிரியமுள்ளவர்கள். அந்த ஜாதிப்பெண்கட்கும்புருஷனைக்காட்டிலும் நாயினிடத்துப்பிரியம் அதிகமுண்டு. அங்குள்ள நாய் 1000 பவுன்வரைவிலைக்கு விற்கப்படுகிறது. பாலும் ரொட்டியுந்தான் அதற்குச்சாப்பாடு. பஞ்சுமெத்தையில் படுக்கை. என்றாலும் யமதருமராஜாவைக்கண்டு பிடிக்கும்படியான ஞானோதயம் அதற்கு வருவதில்லை. தமிழ்நாட்டு நாய்களுக்குத்தான் ஏமதருமராஜா உதயமாகிறார். எனவே எல்லா நாய்களையும் விடத் தமிழ்நாட்டுநாய் சிறந்ததாக இருக்கிறது. இந்த நாய்கட்கு மற்றவற்றைவிட விசேடமாகக் கிடைத்திருப்பன குப்பைக்குப் போகும் சாம்பலும் எச்சிலிலையுமேயாகும். ஆதலால் இவ்விரண்டு

பொருளிலும் ஞானோதயத்திற்கு வேண்டிய பொருள்கள் அடங்கி
யிருக்கின்றனவென்று கூறுகிறேன். யமதருமராஜா வரும்போ
தே கண்டுபிடித்து அறிவிப்பதற்கு நன்றி செலுத்தும் பொருட்
டே இரவில் நாய்க்குச் சோறு வைக்கிற வழக்கத்தைப் பலஅறிவா
ளர்கள் கைக்கொண்டு நடத்திவருகிறார்கள். எச்சிலிலையின் மகத்
துவம் சாதாரணமானதன்று. புருஷன் சாப்பிட்ட இலையில் பெ
ண்டாட்டி சாப்பிடவேண்டும். அதற்குமறுத்தால் கற்புக்குலைந்து
போகும். கற்புக்குலைந்து போனால் ஞானோதயம் உண்டாகாது.
கற்புடைய பெண்கள் ஞானத்தினால் திரிமூர்த்திகளுடைய புரட்டு
களைக்கண்டு பிடித்து அவர்களுடைய ஒழுங்கற்ற நடைத்தையைக்
கண்டித்திருக்கிறார்கள். அவ்வளவு ஞானோதயமும் புருஷனுடைய
எச்சலிலையை நக்கிச்சாப்பிட்டதனால்தான் உண்டாகியிருக்கிறது.
புருஷன் வாந்தி எடுத்ததைத்தின்றால் பெண்களுக்கு ஞானம் மோ
னம் எல்லாம் வந்துவிடும். அதற்குப் பயந்துதான் அவர்கள்
அதைத்தின்பதில்லை. அந்த நாற்றம் பொறுக்கவும் முடிகிறதில்லை.
இப்போது இருக்கிறபடி விட்டால் இன்னும் ஒரு 500 வருஷத்
திற்குள் சமயக்கிறுக்கர்கள் அந்த நிலைக்குக்கொண்டுவந்து விடுவார்
களென்று நம்பலாம். எச்சிலிலையின் மகத்துவம் இன்னுமுண்டு.
மடங்களில் பட்டங்கட்டிக் கொண்டிருக்கும் காவி வேட்டிப் பர
தேசிகளின் எச்சிலிலைக்கு ஏமாந்த சோணகிரிகள் சண்டையிடு
வதுண்டு. அதைப்பார்த்தால் வேடிக்கையாகவிருக்கும். சில
மடங்களில் அடுத்த பட்டத்துக்கு வருகிறவன் தயாராக இருந்து
சாப்பிடுவான். இதனாலும் எச்சிலிலையில் ஞானோதயம் வர முக்கி
யமான வழியிருக்கிறதென்பது விளங்கும். முன்னொரு காலத்தில்
ஒருவன் பிராமணனுக்கு போஜனம் செய்வித்தபோது ஒரு பூனை
அந்த எச்சிலிலையில் விழுந்து புரண்டு பொன்மேனியாகிவிட்டதாக
வும் சாஸ்திரம் சொல்லுகிறது. ஆகவே எச்சிலிலையில் புரண்டா
லும் சாப்பிட்டாலும் ஞானோதயமும் பிறவும் உண்டாகுமென்
பதை சாஸ்திர பூர்வமாக தயார் செய்தாகிவிட்டது.

இனி குப்பை மேட்டுவிஷயமோ மிகப்பெரிதாகும். மாட்டுச்
சாணியைப்பொசுக்குவதாலுண்டாகும் சாம்பல்தான் 'விபூதி' யெ
ன்பது. இதற்கிருக்கும் மகிமை லேசானதல்ல. அது பட்டால்
ஞானமுண்டாகும்; தெரிந்து பட்டாலும் தெரியாமல் பட்டாலும்

செத்தபிறகு பிணத்தில் பட்டாலும் ஞானமும் முத்தியும் சித்திக்
குமென்பது சைவசாத்திரக்கருத்தாகும்; விபூதியின் தூசி பறக்கிற
தே, அது மேலில் பட்டால் உடனே ஞானம் மோனம் எல்லாம்
சித்தியாகிவிடும்; அப்படிப்பட்ட சாம்பலைக்குவித்திருக்கிற குப்பை
மேட்டில்—அதிலும் எச்சலிலையைச் சாப்பிட்டுவிட்டு— இன்னும்
எச்சிலிலை வருமாவென்று எதிர் நோக்கிக்கொண்டு படுத்திருக்கும்
நாய்க்கு ஞானோதயம் ஆகாமலிருக்க எப்படி முடியும்? இப்படிப்
பட்ட ஞானோதயம் சிவபக்தர் பலருக்குஉண்டாவதில்லை. அதற்
குக்காரணம் அவர்கள் சரியானபடி எச்சில் இன்னும் சாப்பிட்டுத்
தீரவில்லை யென்றுதான் கருதவேண்டியிருக்கிறது. தவிர விபூதி
யைக் குழைத்து மந்திரம் சொல்லி தீட்சைபெற்றுப் பலவிதமான
கட்டுப்பாட்டுக்குட்பட்டுப் பூசுகிறார்கள். அதுவும் ஒரு காரண
மாக இருக்கலாமல்லவா? கையில் எடுத்துப்பூசுவதால் ஞானம் சரி
யாக உதயமாகவில்லை. ஆதலால் சிவநேசர்கள் யாவரும் இனி
மேல் இரவு பகலாகக் குப்பைமேட்டில் கிடந்து புரண்டால் ஞா
னோதயம் ஆகுமென்று ஒருவாறு எதிர்பார்க்கலாம்.

பெண்கள் முன்னேற்றம்.

துறையூரில் 31—8—30ல் திருமிகு மு. மரகதவல்லி அம்மாள்
அவர்கள் பேசியதன் சாரம் வருமாறு:—

நம் நாட்டில் பெண்கள் முன்னேற்றமென்று ஒன்று கிடை
யாது. மற்ற அயல் நாடுகளில் பெண்கள் முன்னேற்றத்துக்கு
வழிகள் உண்டு. அங்கே அவர்கள் நாளுக்கு நாள் முன்னேறி
வருகிறார்கள். இங்கு முன்னேற்ற மில்லை; ஆனால் மேலேற்ற
மிருக்கிறது. சொர்க்கம், கைலாசம், வைகுண்ட மென்றும் அவை
மேலே இருக்கின்றன வென்றும் எல்லாரும் மேலேறவேண்டு
மென்றுமே எண்ணுகின்றனர். எல்லோரும் மேலேறி முத்தி
பெற விரும்புகின்றனரே யன்றி மற்ற தேசத்தினரைப் போல
முன்னேற முயல்வதாக இல்லை. ஆண்மக்களாவது முன்னேற்றம்
அடையும் வழியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனர்; பெண்மக்
களுக்கு முன்னேறும் வழியைக் கூடப்பார்க்கவொட்டாமல்

ஆண்மக்களின் பின் பக்கத்தில் திருப்பி வைத்திருக்கின்றனர். பெண்மக்கள் இப்போதிருக்கிறபடி முன்னேறச் சொன்னால் பின்னுக்குத்தான் போகமுடியும். திருச்சியிலிருந்து மதுரைப்பக்கமாக இருக்கிற வண்டியை முன்னேறச் சொன்னால் மதுரைப்பக்கம் போகுமே தவிர தஞ்சாவூர்ப் பக்கம் போகமாட்டாது. தஞ்சாவூருக்குப் போகவேண்டுமென்றால் முதலில் வண்டியைத் தஞ்சாவூர்ப் பக்கமாகத் திருப்பி வைக்கவேண்டும். அப்பால் தான் முன்னேறும்படி சொல்லலாம். அப்படித்தான் பெண்கள் நிலை இருக்கிறது. அவர்களை வைதீகர்கள் பக்கம் திருப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். முதலில் அவர்களைச் சுயமரியாதைப் பக்கம் திருப்ப வேண்டும். அப்பால் முன்னேற்றவேண்டும். அப்பால் தான் உண்மையான முன்னேற்றத்தை அவர்கள் பெறக்கூடும். சீர்திருத்தத்தை மேற்கொண்டால் சுகமாக வாழலாம். கல்வியைப் பெண்கட்குக் கொடுக்கவேண்டும். பெண்கள் தங்களைத் தாங்களே அடிமை யென்று எண்ணி விட்டார்கள். அதனால் சகோதரர்கள்பெண்களை மேலேறவிடாமல் அமுக்கிவிட வசதியாக இருக்கிறது. பெண்களுக்குச் சொத்துரிமை இருக்கவேண்டும். ஆண்பிள்ளையைப் போலவே சொத்து விஷயத்தில் பெண்பிள்ளையையும் கருதவேண்டும். இளமை மணத்தால் தான் பெண்மக்கள் அடிமையானார்கள். படிக்கவேண்டிய வயதில் வீட்டில் அடைப்பட்டார்கள். பால்யத்திலேயே குடும்பஞ் செய்ய வேண்டியவர்களானார்கள். உலக விஷயங்களை அறிய முடியாமல் போய்விட்டது. ஆண்களுக்கு 24-ம் பெண்கட்கு 18-ம் ஆன பிறகு தான் கல்யாணம் செய்யவேண்டும். அறிவு வளர்ந்த பிறகு கல்யாணஞ் செய்தால் வாழ்வு சுகமாக நடக்கக்கூடும். சாரதாசட்டம் கொஞ்சம் சாதகமாக இருந்ததென்று நினைத்தோம். அதுவே குறைந்த வயதை ஒப்புக்கொண்டது. அதைக்கூட நிலைக்கவிடாமல் வைதீகர்கள் உலைவைக்கத்தான் பார்க்கிறார்கள். இப்பொழுது செய்கிற மணங்கள் மிக்ககொடுமையாக இருக்கின்றன. பெண்களையும் ஆண்களையும் சம்மதங்கேட்டுச் செய்யவேண்டும். தாயார் தகப்பனார் கட்டாயத்துக்காகச் செய்யக்கூடாது. எச்சிலிலையில் சாப்பிடக் கூடாதென்று உங்கட்குக் கூறுகிறேன். எச்சிலிலையின் பெருமைக்கு நளாயினி கதை சொல்லப்படுகிறது. குஷ்டரோகத்தினால் அழுகிச் சோற்றில் விழுந்த கை

விரலை யெடுத்து எறிந்து விட்டு அந்தச் சோற்றை நளாயினி தின்றாளாம். அவள் புருஷன் வேண்டுமென்றே கையை அழுகும்படி செய்து சோற்றில் விழச் செய்தாராம். இப்படிச் செய்ய ஆண்மக்கட்கு சுதந்திரம் இருக்கிறது. பெண்களுக்குப் புத்தி யில்லாமலிருக்கிறவரை இப்படிக் காரியங்கள் நடக்கும். இப்படிச் சாப்பிட்டால் தான் கற்புடையவரென்று எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு தாழ்மையைச் செய்யமுடியுமோ அவ்வளவையும் பெண்கட்குச் செய்திருக்கிறார்கள்.

ஆலகால விஷத்தையும் நம்பலாம்,
ஆற்றையும் பெருங்காற்றையும் நம்பலாம்,
கோலமாமத யானையை நம்பலாம்,
கொல்லும் வேங்கைப் புலியையும் நம்பலாம்,
காலனார்விடு தூதரை நம்பலாம்,
கள்ளர் வேடர் மறவரை நம்பலாம்,
சேலை கட்டிய மாதரை நம்பினால்
தெருவில் நின்று தியங்கித் தவிப்பரே.

என்று பாடுகிறார்கள். இத்தனையும் நம்பலாமாம்; பெண்களை நம்பக்கூடாதாம். நம்பிக்கையில்லாத பெண்ணை யேன் இவர்கள் கட்டிக்கொள்ள வேண்டும்? நம்பக்கூடிய புலியைக் கட்டிக்கொள்ளட்டும்! காவேரி யாற்றைப் பெண்டாட்டியாகக் கட்டிக் கொள்ளலாமே! யானையைக் கட்டிக் கொள்ளலாம்! எம தூதனைப்பார்த்துப் பெண்டாட்டியாகக் கொள்ளலாம். ஆனால் அப்படி யொருவரும் செய்யமாட்டார்கள். பெண்ணைத்தான் கலியாணம் செய்துகொள்வார்கள். அப்படியானால் ஏன் பெண்குலத்தைப் பழித்துரைக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். இக்கூட்டத்தில் ஆதித்திராவிட சகோதர சகோதரிகள் வந்திருக்கிறார்களோ என்னமோ தெரியவில்லை. வந்திருந்தாலும் முன்னணியில் வந்திருக்க முடியாமலிருக்கிறது. அவர்களிடத்து யாவரும் சகோதரத் தன்மைபாராட்டவேண்டும். அடிமைப்பட்ட மக்கட்குப் பேருதவி செய்வது சுயமரியாதை இயக்கமேயாகும். அதன் நோக்கத்தை யறிந்து யாவரும் அதிற்சேர்ந்து முன்னேற்ற மடைய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வளர்ந்தது மோதிரமா உடம்பா?

மிஸஸ். ஜானகி எழுதுவது.

இந்தக் கேள்வியைக் கண்டவுடன் முடிவு கூறிவிடக்
கூடாது. உடம்புதான் வளரும்; மோதிரம் வளராதென்று முடிவு
கட்டி விடக்கூடாது. ஏனென்றால் எலும்பைப் பெண்ணாகவும் கல்
லைப் பெண்ணாகவும் செய்த அற்புதமான தேசமல்லவா நமது தே
சம்? இந்தியா தேசத்தில் நடவாதஅற்புத மெல்லாம் நடைபெ
றும். ஆதலால் மோதிரம் வளர்ந்திருக்குமென்று நம்பவேண்டும்.
முன்னவனே முன்னின்றால் முடியாத பொருளுளதோ? கடவுள்
அருள் இருந்தால் மோதிரம் வளர்வது ஒரு பெரியகாரியமா?

சாயுங்காலம் 7-மணி இருக்கும். கண்ணம்மாள் சமைத்துக்
கொண்டிருக்கிறாள். ஒரு அடுப்பில் சோறு வேகிறது. மற்றொரு
அடுப்பில் குழம்பு கொதிக்கிறது. கண்ணம்மாளின் கண்கள் நீரைப்
பெருக்குகின்றன. மாமியாள் சொல்கிறாள்.— "ஒன்றுக்கும் உத
வாத கழுதையை என் மகனுக்குக் கலியாணம் செய்து வீணாய்ப்
போய்விட்டது. சனியன்! விடியா மூஞ்சி! வேலைதவறாமல் தின்
னத்தான் தெரிகிறது. வீட்டிலிருப்பதை யெல்லாம் தின்று விட்
டுப் பன்றி மாதிரி பெருத்துப் போனாள். இந்த முண்டை தொ
லைந்தால் என் மகனுக்கு வேறே ஒரு பெண்ணைக் கொள்ளலாம்".
என்று திட்டிக்கொண்டே இருந்தாள். மாமனார் தன்மனைவியைப்
பார்த்து "ஏன் இப்படி ஊரார் வீட்டுப் பெண்ணைத் திட்டி
அழிந்து போகிறாய்? அது ஏதாவது பேசுகிறதா? தெய்வமே
என்று வேலையைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. காலையில் 5-மணி
க்கு எழுந்தால் அரைமணி நேரமாவது உட்காரவிடுகிறாயா? இன்று
காலையில் இவ்வளவு பழையகஞ்சிப் பட்டமிளகாயைத் தொட்டுக்
கொண்டு குடித்தது. அப்பால் மத்தியானம் அஞ்சாறு சோறு.
இரவு 9-க்கு மேல் ஏதாவது மிச்சங்கிடந்தால் உண்டு. இதிலே வே
றே அந்தப் பயல் எச்சிலிலையில் பெண்டாட்டிக்காக வாங்கிவைத்
தானென்று அவனைத் திட்டுகிறாய். அவன் பயந்து இலையை அடி
யோடு வழித்து நக்கி விட்டுப் போகிறான். அந்தப் பெண் வரவர
மெலிந்து போய்விட்டது. இந்தப்பாவமெல்லாம் அனுபவிக்க
வேண்டும்! சும்மாபோகாது! "மாமியாள் இதைக் கேட்டவுடன்

புருஷன் பக்கம் திரும்பினாள்:— "சரி, சரி மருமகளுக்குக் கிழவன்
ஏவல் கேட்கிறதைப் பாருங்களேன். ஏது சங்கதி. இத்தனை நாளு
மில்லாமல் மருமகளிடத்தில் என்ன இப்போது இவ்வளவு பிரியம்
வந்து விட்டது. எனக்கென்ன? நான் வேண்டுமானால் வெளியே
போகிறேன். நீங்களும் அவளுமாக நன்றாக இருங்கள்! மாமியாள்
என்றிருந்தால் மருமகளைத் திட்டாமல் இருக்க முடியுமா? என் மா
மியாள் என்னைச் சும்மா விட்டாளா? நன்றாகத் தின்றுவிட்டுக்
கொழுத்துப்போனாள் என்று சொல்லாமல் இருக்க முடியுமா?
இதற்கெல்லாம் ஆண்பிள்ளைகள் பேச வரக்கூடாது! பெண்கள்
இப்படித்தான் பேசிக்கொள்வார்கள். வீட்டுச் சங்கதி ஆண்பிள்
ளைகட்கு விளங்காது. நீங்கள் பேசாமல் இருங்கள்!"

இந்த சமயத்தில் கண்ணம்மாளின் தாயும் தகப்பனாரும் வரு
கிறார்களென்று சின்னப் பையன் ஓடி வந்து சொன்னான். மாமி
யாளின் வாய் அடங்கி யிருந்தது. வந்தவர்களை வீட்டுக்காரரிரு
வரும் வரவேற்றனர். கண்ணம்மாளின் கண்ணீர் அதிக மாயிற்று.
நன்றாகத்துடைத்தாள். என்ன சமாதானஞ் சொன்னாளோ தெரி
யாது. இரண்டு நிமிஷங்களுக்குள் கண்ணீர் முற்றும் நின்று விட்
டது. முகத்தையும் கண்களையும் கழுவினாள். சின்னப் பையன்
வந்து "உன்னை அம்மா அழைக்கிறாள்" என்றான்: கண்ணம்மாள்
வந்தாள். அங்கே தன்தாயாரும் மாமியாளும் இருப்பதைக் கண்டு
ஒருபுறமாக நின்றாள். சிறிது நேரம் யோகக்ஷேமங்களை விசாரித்
துக் கொண்டனர். தன் கையில் போட்டிருந்த மோதிரத்திலிரு
ந்த கல் ஒன்று விழுந்து விட்ட செய்தியைத் தன் தாயாரிடம்
கண்ணம்மாள் சொன்னாள். எடுத்து வரச் சொல்லி அதைச் சீர்
செய்து அனுப்புவதாகத் தாயார் வாங்கிக் கொண்டாள். மோதி
ரத்தைக் கொஞ்சம் சிறிதாகச் செய்தால் போட்டுக் கொள்ளலா
மென்று கண்ணம்மாள் சொன்னாள். "ஏன் அளவு பார்த்துத் தா
னே செய்தது. உடம்பு மெலிவாகத் தானிருக்கிறது. ஏதாவது
நூலைச் சுற்றிக்கூடப் போட்டுக் கொள்ளலாம்" என்று சொல்லிக்
கொண்டே கண்ணம்மாள் கைவிரலில் போட்டுப்பார்த்தாள். ஒன்
றரைவிரல் அதில் நுழையும் போலிருந்தது. "நூல் சுற்றிப் போட
வேண்டாம். இனி எங்கே உடம்பு பெருக்கப்போகிறது" என்று
கண்ணம்மாளின் வாய் சொன்னதும் அவளுடைய கண்களிலிரு

ந்து நீர் ஆறுகப் பெருகி விட்டது. பத்துநாள் நம் வீட்டிலிருந்துவிட்டுவரலாமென்று தாயார் சொன்னாள். வரலாம், திரும்பி இங்கேதானேவரவேண்டும், அதனால் இன்னும் அதிக கஷ்டந்தான் உண்டாகும் என்று கண்ணம்மாள் சொன்னாள். மோதிரத்தையெடுத்துக்கொண்டு தாயாரும் தகப்பனாரும் சென்றுவிட்டார்கள்.

இந்த நடவடிக்கைகளை யெல்லாம் நான் வெளியிலிருந்து பார்த்தேன். ஒருவிரலில் போட்டிருந்த மோதிரம் ஒன்றரைவிரல் நுழையும்படியாகிவிட்டது. மாமியாளோ பெண்ணின் உடம்பு பெருத்து விட்டதென்றாள். எது உண்மை யென்பதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். மாமியாளின் அபூர்வசக்தியால் மோதிரம் வளர்ந்திருக்கவேண்டுமென்றுதான் வைதீகர்கள் நம்புவார்கள். மோதிரம் தங்கத்தால் செய்யப்பட்டிருப்பதால் அதற்கு உணர்ச்சி கிடையாது. ஆதலால் அது வளர்ந்திருக்க முடியாது. பெண்தான் இளைத்திருக்க வேண்டும் என்று ஆராய்ச்சிக்காரர் முடிவுகட்டுவார்கள். இதனுண்மை இப்போது மாமியார்களாக இருக்கிறவர்களுக்கும் மருமகளாக இருந்து துன்பப்பட்டுவருகிற என் தங்கைமார்கட்குந்தான் நன்றாகத்தெரியும். இந்துப்பெண்கள் மாமியார் நாத்திமாரிடம் அகப்பட்டுப் படும் துயரம் எழுதிமுடியாது. இதற்கெல்லாம் விமோசனமென்ன? சுயமரியாதை வாழ்க! பெண்கல்வி வாழ்க! என்று சொல்வதைத்தவிர வேறில்லை! இல்லை! இல்லை!

விடுதலைக் காதல்.

ஆணெல்லாங் கற்பை விட்டுத்தவறு செய்தால்
அப்போது பெண்மையுங்கற் பழிந்திடாதோ?
நாணற்ற வார்த்தையன்றோ? வீட்டைச் சுட்டால்
நலமான கூரையுந்தா னெரிந்தி டாதோ?

பேணுமொரு காதலினை வேண்டியன்றோ
பெண்மக்கள் கற்புநிலை பிறழுகின்றார்?
காணுகின்ற காட்சியெலா மறைத்து வைத்துக்
கற்புக் கற்பென் றுலகோர கதைக்கின்றாரே!

பாரதியார்.

நல்லமாட்டுக்கு ஒருசூடு.

சென்னை திரு. S. குருசாமி எழுதுவது.

சவரப்புராணம்.

திருப்பதி பழனி ரெட்டுகுடி சமயபுரம் நாகூர் முதலிய இடங்களுக்கு பார்ப்பனரல்லாத பேண்கள் "வேண்டுதலை" க்காகப்போய் மொட்டையடித்துக்கொண்டு (சாமிக்கு மயிரைக்கொடுத்துவிட்டு) வருவது எல்லோருமறிந்ததே. சிறுபெண்கள் மாத்திரமல்ல, கலியாணமான பெண்களும், 2, 3 பிள்ளைகளைப்பெற்றவர்களும் சிலசமயம் 40,50 வயதுக் கிழவிகளும்கூட சந்தனம் பூசப்பெற்ற மொட்டைத்தலையோடு, காதில் பூவணிந்து, (ஏனெனில் மயிரில்லையல்லவா) வரும் காட்சிகளும் அநேகர் பார்த்திருக்கலாம். பெரும்பாலும் வியாதிகள் தீர்ந்த காரணத்திற்காகவே இம்மொட்டையடித்திருவிழா நடைபெறுகிறது. இவ்வளவு பெருத்த சமூகம் மொட்டையடித்துக் கொண்டிருந்தாலுங்கூட ஷை யூர்களிலுள்ள அம்பட்டர்களுக்கு நல்ல வரும்படி வருவதில்லையாம். ஏனெனில் பார்ப்பன சமூகத்துப்பெண்கள் கட்டுப்பாடாக வருவதே இல்லையென்பதால்தான். ஆகையால் இந்த ஸ்தலங்களிலுள்ள அம்பட்டர்கள் ஒன்று சேர்ந்து "கடவுளி"டத்தில் தூது சென்று விண்ணப்பம் செய்து கொண்டார்களாம். அவர்களுக்காகக் கடவுள் மனமிரங்கி, "பக்தர்களே! வருந்தவேண்டாம் பார்ப்பனப்பெண்கள் கட்டுப்பாடாய் ஒன்றுசேர்ந்து உங்கள் வரும்படியைக்குறைப்பதற்கு சூழ்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள் அதற்குப்பதிலாக நான் ஒரு சாபம் கொடுக்கிறேன். அதாவது, உங்களுக்கு ஒரு தடவை வரவேண்டிய வரும்படியைக் கெடுத்ததால், பல தடவைகளில் உங்களுக்கு வரும்படி வரும் வண்ணம் விதவையானவுடன் மொட்டையடித்துக் கொள்ளக்கடவர், இன்னும் சிறுவயதிலேயே பெண்கள் விதவைகளாகக்கடவர். அதனால் மாதமிருமுறை உங்களுக்கு வரும்படிவரும். அஞ்சாதீர்கள்! இதுவிஷயமாய் உங்களுக்கு உதவி செய்ய மூர்த்தி, ஆச்சாரி ஆகிய இருவரையும் பூலோகத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறேன்" என்று சொன்னாராம். அப்படியே வெகு காலமாய் நடந்து வந்தது. ஆனால் சமீபகாலமாய், அதாவது ஆங்கிலப்படிப்பும், நாகரிகமும் வந்ததும் பார்ப்பனப்பெண்களில் வித

வையானவர்கள் பள்ளிக்கூடங்களில் படித்துக்கொண்டு, கூந்தலே யெடுக்காமல் சுமங்கிலிபோலவே வாழ்வதால், நாவிதர்கள் வரும்படி குறைந்தது. இவ்வளவுக்கும் ஆங்கிலேயரே காரணமென்று, அவர்களைத்துரத்திவிட்டு 'சுயராஜ்யம்' பெறவேண்டுமென்கிறார்களாம். ஆகவே க்ஷவரப்புராணத்தில் ஆங்கிலேயர் தலையிட்டு மதத்திற்கு விரோதமாயிருப்பதால் நாவிதர்கள், "க்ஷவரப்புராண சத்தியாக்கிரகம்" ஆரம்பித்து, இதுவரையில், அதாவது ஆகஸ்ட் 24வ வரையில் 0060½ பேர் சிறைசென்றிருப்பதாக சர்க்கார் அறிக்கை கூறுகிறது. இதில் சேரவிரும்பும் கனவான்கள், "ஆச்சாரியார் அண்டு கோ, க்ஷவரப்புராண சத்தியாக்கிரகக்கமிட்டித் தலைவர், வங்காளக்குடாக்கடல்" என்ற விலாசத்திற்கு எழுதவும்.

சுயராஜ்யம் கொடுக்கும் வருஷம்.

இதேமாதிரி கோவில்களில் காவடியெடுப்பது, மாவிளக்குப் போடுவது, வேல்குத்திக்கொள்வது, அங்கப்பிரதட்சணம் செய்வது, பிசாசாடுவது, கோவிந்தா போட்டுக்கொண்டு தெருவில் போவது, முதலிய "பக்திமார்க்கமான" செய்கைகளெல்லாம் பார்ப்பனப்பெண்களில் ஒருவர் கூடச்செய்வதில்லை யென்ற உண்மையைப் பற்றி எல்லாக்கடவுள்களும் ஒன்று சேர்ந்து யோசித்துக் கடைசியாக கீழ்க்கண்டமுடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள்:—

"பார்ப்பனரல்லாத பெண்களில் பெரும்பாலோருக்குப் பகுத்தறிவு இல்லை. அதற்குக்காரணம் அவர்கள் வீட்டு ஆண்மக்களுக்குச் சுயபுத்தி இல்லை; சொல்புத்தியுமில்லை. இரண்டில் ஒன்றிருந்தாலும், மேற்சொன்ன அநாகரிகமான காரியங்களுக்குத் தங்கள் பெண்களை உள்ளாக்கமாட்டார்கள். ஒரு சாண் புல்லுக்கு இவர்கள் பார்ப்பனரிடத்தில் குரங்காய் ஆடுகிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் தான் 100-க்கு 97 பேர் என்கிறார்கள். இப்போது ஏதோ சுயராஜ்யப்பேச்சு ஒன்று இருப்பதாக அறிகிறோம். இவர்கள் நாட்டுக்கு சுயராஜ்யம் கொடுத்தால் அந்த க்ஷணத்திலேயே பார்ப்பனருக்குத் தட்சணையாக அதைக் கொடுத்துவிட்டு இஞ்சிதின்ற குரங்குமாதிரி உட்கார்ந்திருப்பார்கள்.' ஆதலால் இப்போது வேண்டாம் என்று ஆங்கிலேயருக்குச் சிலர் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்களாம்! இதைக் கண்டு பயந்தபார்ப்பனரல்லாத மக்கள் ஆங்கிலேயரோடு ஒரு சமரச முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்களாம்! அதாவது, இன்னும் 00001 யுங்க

ளுக்குள் தாங்கள் புத்திசாலி என்று ரூபித்துவிட்டால் உடனேசுயராஜ்யம் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்பது! ஆங்கிலேயர்கள் இதை யோசிக்க ஒரு கமிஷன் நியமிப்பதாக உத்தேசம் என்று சொன்னதாக "பொய்"ப்பத்திரிகையின் நிருபர் எழுதியிருக்கலாமென்று யூகிக்கிறோம்.

சுயராஜ்யத்தில் அரசியல் அமைப்பு

சுயராஜ்யம் இன்னும் சில தினங்களில் வரலாம். வந்தவுடன் நாட்டை அரசாளவேண்டிய நிமித்தம் அரசியல் திட்டம் ஒன்று 6098¾ பக்கம் கொண்ட புத்தக ரூபமாய் திரு. அரசியல் நிபுணர் அவர்களால் எழுதியது நமது பார்வைக்கு வந்திருக்கிறது. அதிலுள்ள சில முக்கிய அம்சங்களாவன:—

1. பள்ளிக்கூடங்களை யெல்லாம் இடித்துப் பழையமாதிரியான கோவில்கள் கட்டுதல்.

2. சமஸ்கிருதம், ஹிந்தி கட்டாய பாடமாய்வைத்து, வேறு பாஷைகள் கற்கக்கூடாது என்ற நிபந்தனையில்காசியில் ஓரே ஒரு பள்ளிக்கூடம் கீத்துக்கொட்டகையில் கட்டுவது.

3. ஆஸ்பத்திரிகளை இடித்து, டாக்டர்கள் முதலியவர்களை நீக்கி, வேப்பமரம் வைத்துப் பயிராக்கி. அதனடியில் விபூதி மூட்டைகளை அடுக்கி, சாமியார், பூசாரி முதலியவர்களை வைத்தல்.

4. எல்லா கடிகாரங்களையும் ஜனங்களிடமிருந்து பறிமுதல் செய்து, நாசம் செய்துவிட்டு, வானசாஸ்திர முறைப்படி நேரம் அறியும்படி செய்தல்

5. கல்லாயிருக்கும் "கடவுள்"களை செம்பாகவும், செம்பாயிருப்பவைகளை வெள்ளியாகவும், வெள்ளியாயிருப்பவைகளைத் தங்கமாகவும், தங்கமாயிருப்பவைகளை வைரமாகவும் செய்து வைத்தல்.

6. ஆகாய விமானம், மோட்டார், ரயில் வண்டி, சைக்கில், ட்ராம் கார் முதலியவைகளை உடனே ஒழித்து, "புராணகாலத்து" இரட்டை மாட்டு வண்டிகளை வைத்தல்.

7. பள்ளர், பறையர் முதலிய தீண்டப்படாதவர்களைப் பிற மதங்களுக்கு அனுப்பி விடுதல். அல்லது, அவர்களை நந்தனரைச் செய்ததுபோல் நடராஜரது ஜோதியில் ஐக்கியமாகச் செய்தல்.

(மற்றவை தொடரலாம்).

பலதிரட்டு.

சுவாமிக்கு வெட்கமில்லையா?

கடவுளுக்கு உருவமில்லை நிறமில்லை பேதமில்லை யென்றெல்லாம் புத்தகங்களி லெழுதப்பட்டிருக்கிறது ஒருபுறமிருக்கட்டும். இப்போதுள்ள கோவில் சாமிகளைப்பற்றிச் சில சந்தேகம் வருகிறது. அதற்கு சிவபக்தர்கள் பதில் தரவேண்டும். கோயில்களில் இரண்டுவித சுவாமிகள் இருக்கின்றன. அவை ஆண் சாமிகளும் பெண்சாமிகளுமாகும். ஆண்சாமிக்கு மனிதர்களைப்போலவே எல்லாம் செய்யப்படுகின்றன. வேட்டி உடுத்தி மாலைபோட்டு ஆண் பிள்ளைக்குப் போடுகிற நகைகள் போட்டுக் குடுமிவைத்து பூணூல் போட்டு எல்லாம் செய்கின்றனர். அதேபோல் பெண்சாமிக்கு சேலைகட்டி ரவிக்கை போட்டு பெண்கட்குப் போடுகிற மூக்குத்தி புலாக்கு தலைசோடிப்பு முதலிய நகைகள், தலைமயிர் மற்ற எல்லாம் செய்யப்படுகின்றன. ஆனால் உண்மையில் பெண்சாமியை பெண்ணாகவும் ஆண்சாமியை ஆணாகவும் கருதியே எல்லாம் செய்யப்படும் போது பெண்சாமிக்குப் பூசைபுரிய ஒரு பெண்ணையே நியமிக்க வேண்டுமல்லவா? ஆண்மகன் ஆண்சாமிக்கு அபிஷேகம் செய்து எண்ணை தேய்த்து எல்லாம் செய்வதுபோல பெண் தெய்வங்களுக்குக் குளிப்பாட்டப் பெண்களை வைப்பதுதானே ஒழுங்கு. பெண்ணைக் குளிப்பாட்டவும் சேலை கட்டிவிடவும் ஆண்பிள்ளைகளை அமர்த்துவதுயோக்கியமாகுமா? இதுசாமியல்ல, பெண் உணர்ச்சியிராது என்றால் ஏன் அதைப் பெண் உருவத்தில் எல்லா அவயவங்களும் வைத்துச் செய்யவேண்டு மென்று கேட்கிறேன். தவிர இரவில் ஆண்சாமியையும் பெண்சாமியையும் கொண்டுபோய் ஏன் ஒரு ரூமுக்குள் அடைக்கவேண்டும்? இந்தக்கோட்டாலை யெல்லாம் செய்வதால் அந்தச்சாமிகள் ஆணாகவும் பெண்ணாகவும் இருப்பதாகத் தானே கருதவேண்டியிருக்கிறது. பெண்சாமிக்கு வெட்கமில்லை யென்று தீரவேண்டும். அப்படியானால் சேலை கட்டவேண்டிய அவசியமில்லை. அல்லது உடனே அம்மனுக்குப் பெண் பூசாரியை ஏற்படுத்தி யாகவேண்டும். இந்த வழக்கை உடனே தருமகர்த்தர்களும் கவனித்து வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமெ கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்று அம்பிகைதாசன் எழுதுகிறார்.

எங்கட்குப் பள்ளியறைவேண்டும்.

சுப்பிரமணிய சுவாமி எழுதுகிறார்.

எல்லாக்கோயில் தருமகர்த்தர்கட்கும் கோவில்களிலுள்ள சுற்றுக்கால் சுவாமிகள் சார்பாக நான் இந்த விண்ணப்பத்தை வெளியிடுகிறேன். கோவில்களில் இரவு அர்த்த ஜாமம் ஆன பிறகு படுக்கைக்குப் போகவேண்டிய நேரத்தில் எனது தாய் தந்தையர்கட்கு மட்டும் தனியான பள்ளியறை யமைத்து அதற்குள் இரண்டு சுவாமிகளையும் அனுப்பி ஊஞ்சல் பட்டு மெத்தை கொசுவலை திண்டு தலையணை எல்லாம் வைத்துக் கதவைச் சாத்திக் கொண்டுபோய் விடுகின்றனர். அவர்கள் பாடு சௌகரியமாக இருக்கிறது. உண்மையாகப் பார்த்தால் அவர்களிருவரும் வயோதிகர்கள். அவர்களைக்காட்டிலும் வாலிபப்பருவமுள்ள பெண்களும் ஆண்களும் கோயில்களில் ஏராளமாக இருக்கிறோம். முக்கியமாக என்னைப்பற்றிச்சொல்லப்போனால் எனக்கு இரண்டுபெண்டாட்டி. எங்கள் மூன்று பேரையும் வரிசையாக வைத்திருக்கிறார்கள். இரவில் நாங்கள் என்ன செய்கிறது? விழுந்து படுக்கலா மென்றால் தரையோ சொல்லவேண்டியதில்லை. பாலும் பழமும் பழத்தோலும் குப்பையும் எண்ணையும் தண்ணீருமாகச் சேர்ந்து சேறாக இருக்கிறது. கதவையும் சாத்திப் பூட்டிக் கொண்டு குருக்கள் போய்விடுகிறார். எங்கள் கதியென்னவாகிறது? அறுபத்து மூன்று நாயன் மார்களில் எத்தனையோபேர் குடும்பஸ்தர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்றும் பல சாமிகள் இப்படி இருக்கின்றனர், என்றாலும் அவர்கட்குத் தனி அறை கிடையாது. எல்லாரும் சத்திரத்தில் படுக்கிற மாதிரியாகக் கிடக்கவேண்டியிருக்கிறது. கோவில்களில் முதலாவது செய்யவேண்டிய திருத்தம் இதுதான், புருஷனும் பெண்டாட்டியுமாக இருக்கிறசாமிகளை அர்த்தசாமத்திற்குப் பிறகு தனியான பள்ளியறைகள் கட்டி அதற்குள் அனுப்பிவிடவேண்டும். மற்ற பெண் சாமிகளையெல்லாம் ஒரு படுக்கை அறையிலும் மற்ற ஆண் சாமிகளையெல்லாம் ஒரு படுக்கை யறையிலும் சேர்ப்பிக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் மரியாதையாக இராது. நாங்கள் இவ்வளவு காலம் பொறுத்திருந்தது போதும். இன்னும் எங்களை அவமானப்படுத்துவதானால் நாங்கள் சுயமரியாதைக் காரர்களிடம்

அடைக்கலம் புகவேண்டி நேரும். எங்களை இனிமேலும் அடைத்து வைத்து உங்களிஷ்டம்போல் நடத்த சம்மதிக்க மாட்டோமென்பதை இதன் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

கட்டினதாலி இருக்கும்போது கலியாணமென்ன?

கைலாசத்திலிருந்து ஸ்ரீலஸ்ரீ பரமசிவன் பின்வருமாறு தெரிவிக்கிறார்:—

நான் என் பெண்டாட்டி பார்வதியைக் கல்யாணம் செய்து வெகு காலமாயிற்று. நான் இறக்கிறதே இல்லை. இது எல்லாப்புத்தகங்களிலும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் பேரைச் சொல்லிக் கோவில்களில் அநேகம் விக்கிரகங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளும் சாதாரணமாக இறந்து போகிறதில்லை. இறந்து போகக் காரணமுமில்லை. விஷயம் இப்படியிருக்க என் மனைவி பார்வதிக்கு ஒவ்வொரு கோயிலிலும் திருக்கல்யாண மென்று நடத்தித் தாலி கட்டுகிறார்கள். இது ஒழுங்கில்லாத காரியமாகும். புதிதான கன்னிப் பெண்ணுக்குத்தான் கல்யாணம் செய்து தாலிகட்டுவது வழக்கம். இல்லாவிட்டால் புருஷன் இறந்து தாலியறுத்துவிட்டால் மறுபடி ஒரு புருஷனைப் பார்த்துத் தாலிகட்டி அப்பெண்ணுக்குக் கலியாணம் செய்யலாம். என் மனைவி பார்வதிக்குக் கலியாணமாகிவிட்டது. கல்யாணஞ் செய்து கொண்ட நானும் உயிருடனேயே இன்று வரை இருக்கிறேன். ஆதலால் அவள் தாலியறுக்கவுமில்லை. இந்த நிலைமையில் வருஷந்தோறும் தாலிகட்டுதற்கு இவர்கள் யார்? ஒருவனுடைய பெண்டாட்டி கழுத்தில் புருஷனிருக்கும் போது வேறொருதாலியைக் கட்டுவது ஒழுங்காகுமா வென்று கேட்கிறேன். தவிர எனது பெண்டாட்டியான பார்வதி கழுத்திலிருக்கிற தாலியை அறுக்க இன்னொரு திருவிழாக்கூட நடத்துவார்கள் போலிருக்கிறது. இனிமேல் என் மனைவி பார்வதியை இம்மாதிரி கேவலமான காரியத்துக்கு உட்படுத்தக் கூடாதென்று கண்டிப்பாக அறிவிக்கிறேன்.

இனித் தபாலாபீஸ் வேண்டாம்.

அண்ணாமலையார் துணையா தபாற்காரர் துணையா? என்று நான் எழுதியிருந்ததைப் பார்த்த சிவ நேசர் ஒரு மறுப்பு சொல்கிறார். அவர் சொல்வதாவது:— "தபாற்காரர் கடிதத்துக்குத் துணையல்ல. தபாலில் போடுகிற பத்திரிகை கடிதங்கள் எல்லாம் போய்ச் சேருவதில்லை. இரண்டொன்று தவறிப் போகின்றன." என்பதாகும். சரி, மெத்தச்சரி. அண்ணாமலையார் துணை போட்டுவிட்டால் ஒன்றுந் தவறாமல் போய்ச் சேருமா என்ற சந்தேகம் கூடத் தேவையில்லை. சிவபக்திக்குச் செட்டி நாட்டுக்கு சோல் ஏஜண்டுகள் சிவ நேசர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்கள். முதலில் சிவநேசன் பத்திரிகையை அடுத்த வாரத்திலிருந்து தபாற்காரர் துணையை நாடாமல் ஒரே கட்டாகக் கட்டி "அண்ணாமலையார் துணை" போட்டு அடுத்த ஒரு பர்லாங் தூரத்திலுள்ள ஆற்றில் போட்டு விட்டால் போகவேண்டிய ஒவ்வொரு ஊரின் குளத்திலும் மிதக்கும். சந்தாதாரர்கள் எடுத்துக்கொள்ளலாம். சாட்சாத் சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் முன்னொரு முறை முதுகுன்றார் மணிமுத்தா நதியில் தங்கத்தைப் போட்டு விட்டுத் திருவாரூர்க் குளத்தில் முழுகி எடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போதும் சிவபக்தர்கள் தேவாரத்தை ஓதி பலவான்குடி ஆற்றில் பத்திரிகைகளைப் போட்டால் அந்தந்த ஊரிலுள்ள ஒவ்வொரு குளத்திலும் பத்திரிகை மிதக்கும். பலவான்குடி மகா நதியில் எப்போதும் தண்ணீர் ஓடுவதில்லை. என்றாலும் அதற்காகக் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. தண்ணீர் ஓடாதபோது ஆற்றுக்குள் ஒருகுழியை ஆழமாக வெட்டி அதற்குள் பத்திரிகைகளைப் போட்டுப் புதைத்து விட்டால் பூமி வழியாகப் போய்ச் சேரவுங் கூடும். "முன்னவனே முன்னின்றால் முடியாத பொருளுளதோ!" பொது ஜனங்களும் அண்ணாமலையாரை நம்பி தபால் பார்சல் முதலிய எல்லாவற்றிலும் "அண்ணாமலையார் துணை" போட்டுச் சமீபத்திலிருக்கிற கோயில்களில் கொண்டுபோய்ப் போட்டுவிட்டால் அங்குள்ள பரமேசுவரன் தம்முடைய சிவ கணங்களையாவது பூத கணங்களையாவது விட்டு விலாசப்படி பட்வாடா செய்து விடுவார். குண்டையூரிலிருந்த நெல்லைப் பரவை நாச்சியார் வீட்டுக்கு வரச்செய்தாரல்லவா? பிணுங்கு சிங்

கப்பூர் பர்மா செய்கோன் ஜாவா சுமத்ரா இங்கிலாந்துக்குக் கூட இப்படிச் செய்யலாம். என்னத்திற்கு ஸ்டாம்புச் செலவு! பக்திக்குப் பக்தியாகிறது. ஆஸ்திக புத்தி குறையாது பணமும் மிச்சம். இதில் நம்பிக்கை இருக்கிறவர்கள் அண்ணுமலையார் துணை போடுவதில் எனக்குக் கொஞ்சங் கூட ஆக்ஷேபமில்லை. இதில் நம்பிக்கை இல்லாமல் தபாலாபீசுக்குப் போவதானுல் 'தபாற்காரர் துணை' போட வேண்டியதுதான். சாமிதுணை போட்டுக்கொண்டு உண்மையாக சாமியை நம்பாமல் தபாற்காரர் துணை தேடுவதென்ருல் அதுதான் பக்கா நாஸ்திகமாகும். ஒன்று சாமியை நம்ப வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தபாற் காரரை நம்பவேண்டும். இரண்டு கப்பலிலும் காலை வைத்துக் கொண்டு நின்ருல் ஆளுக்குமோசம். ஏதாவது ஒன்றில் நிற்பதே ஒழுங்கு! என்று உண்மைநாடுவோன் எழுதுகிருர்.

எண்ணை விலை மலியுமா?

தமிழ்நாட்டில் மட்டும் சுவாமி விக்கிரகம் 4 கோடி இருக்கிறதாம். அவற்றுள் கல் விக்கிரகம் 2 கோடிக்கு மேலிருக்குமாம். ஒவ்வொருநாளும் இரண்டு முறை அபிஷேகம் நடக்கிறதாக வைத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொரு விக்கிரகத்துக்கும் கால்படி யெண்ணையாவது வெண்டும். எனவே நாளொன்றுக்கு இந்த இரண்டு கோடி விக்கிரகங்கட்கு எண்ணை மட்டும் 50 லட்சம் படி தீர்ந்து விடுகிறது. மாதம் 15 கோடி படி. வருஷத்துக்கு 180 கோடி படி எண்ணை செலவாகிறது. இவ்வளவு எண்ணையையும் மிச்சம் பிடித்தால் தமிழ் நாட்டில் எண்ணையினுல் ஒரு கெங்கை நதியோடுமென்று ஒருவர் கூறுகிருர்; எண்ணையையே காணுதிருக்கும் லட்சக்கணக்கான ஏழை மக்கள் விழுந்து குளித்துவிட்டு உருளைக் கட்டைமாதிரி உடலைப்பெறுவார்களல்லவா? பிறகு ஒருபடி எண்ணை ஒருரூபா இரண்டணு விற்குமா? என்று ஏழை பங்காளன் எழுதுகிருர்.

எஜண்டுகள் தேவை

எல்லா ஊர்களிலும் குமரன் மாதப்பதிப்பை விற்பனை செய்ய எஜண்டுகள் தேவை. ரயில்வே ஸ்டேஷன்வரை செலவில்லாமல் அனுப்பப்படும். 100-பிரதிகள் ரூ- 5—0—0. 20 பிரதிகள் ரூ-1-0-0. முன்னால் பணம் வந்துவிடவேண்டும். கல்யாணம் முதலிய விசேஷ நாட்களில் வந்திருப்பவர்கட்கு இனாமாக வழங்க விரும்பு வோர்க்கு அவர்கள் இஷ்டம்போல் நயமான காகிதம், ஆர்ட் பேப்பர் முதலியவற்றிலும் அழகாக அச்சிட்டுக் கொடுக்கப்படும். விலை விபரங்கட்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்க.

மானேஜர் "குமரன்" ஆபீஸ்
காரைக்குடி.

குமரன் ஆண்டுமடல்.

சுக்கில வருஷத்து ஆண்டுமடல் இன்னும் சில பிரதிகள் தாம் இருக்கின்றன. அருமையான சட்டுரைகளும் ஆப்டோன் படங்களும் வேடிக்கைப் படங்களும் நிறைந்துள்ளன. குமரன் ஆண்டு மடலைப்பற்றி அதிகம் சொல்லவா வேண்டும்? விலை ரூ 1—4—0.

கூழை ரங்கன்.

இது ஒரு சமூக சீர்திருத்த நாவல். அஞ்சா நெஞ்சனால் எழுதப்பட்டது. சாமியார்களின் பித்தலாட்டம், அவர்களைக்கொண்டு காலந்தள்ளுபவரின் தன்மை, மைனர்களின் திருவிளையாடல், அவர்கள் படும்பாடு, கல்யாணத் திருவிளையாடல், முதலிய விஷயங்கள் படிக்கப் படிக்கத் தெவிட்டாதனவாகும். விலை ரூ. 1-0-0.

நமது பலசரக்குக் கடை.

இது அஞ்சா நெஞ்சனால் எழுதப்பட்ட பலவிஷயங்கள் நிறைந்துள்ளது. 19 விஷயங்கள் இதில் உண்டு ஒவ்வொன்றும் சிரிப்பையுங் களிப்பையுந் தருவது விலை 0 –10 –0.

குட்டிச்சாத்தன் கட்டுரைகள்.

புத்தகங்களிலே இதைவிட வேடிக்கையானது இருக்க முடியாது. ஐயர்மார்களின் ஆர்ப்பாட்டம், ஜமீன்தார்களின் தடுமாற்றம் வைதீகப் புரட்டு முதலியவைகளை இதில் தத்ரூபமாகக் காணலாம். புத்தகத்தைக் கையிலெடுத்தால் கீழேவைக்க மனம்வராது.

விலை அணா 4.

மானேஜர்,
குமரன் ஆபீஸ், காரைக்குடி.

Printed and published by S. MURUGAPPA at Kumaran power press Karaikudi.

END OF

ISSUE